

ምዕራፍ 6

ዳግም ወደ አሜሪካ ከቤተሰብ ጋር

አዲስ አበባ ተግባረዕድ ት/ቤት ማስተማር በጀመርኩ በሁለተኛው አመት በድጋሜ የአስኮላርሺፕ አድል ተሰጠኝ። ግርማዊ ቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ ፋሲያን በነበሩበት ወቅት የሩሲያ መንግሥት ለኢትዮጵያ የሰጠው ስጦታ አንድ ሺህ ተማሪዎችን የሚያሰለጥን የቴክኒክ ት/ቤት ከሙሉ መማሪያ አቃ ጋር መገንባት ነበር። ይህንም ት/ቤት ባህር ዳር ላይ መገንባት ተጀምሮ ነበር። በዚህ ት/ቤት የሚያስተምሩት መምህራን ከምዕራብ አገሮች በተለይ ከአሜሪካ አንዳይሆኑ ኢትዮጵያውያን ብቻ አንዲሆኑ ስምምነት ላይ ተደርሶ ስለነበር የኢትዮጵያ መንግሥት መምህራን ማዘጋጀት ነበረበት። ከተግባረዕድ ተመርቀን ለሁለት አመት ያህል ሰልጥንን በተግባረዕድ ት/ቤት በማስተማር ላይ ያለን መምህራን በአዲሱ ት/ቤት ለማስተማር ብቁ ስላልሆንን ለአኛና ለሌሎችም ስኮላርሺፕ አንዲሰጥ ተወስነ።

የአሜሪካው ፖይንት ፎር መርሐ ግብር ለዚህ ሥራ ኢትዮጵያ የሚያስፈልጋትን ሠራተኞች በሁለት አመት የባችለር ዲግሪ ሥልጠና ለመስጠት ነበር ዕቅዱ። ባለፈው ሥልጠና አብረን የነበርን ተማሪዎች በአሁኑ ዙርም ነበሩበት። ይህ አድል ሲሰጠኝ ግደይ አማካኝነት ቅሬት ነበረች፤ ስኮላርሺፕ ሚስትና ልጅ ይዞ የሚያስኬድ አልነበረም። አቤት ስደርስ ለግደይ፡- አዲስ ስኮላርሺፕ እንዳገኘሁ ስነግራት፡-

“ታዲያ ምን አለ ሂዳ” ከምታገኛት የቻልከውን ትልክልናለሁ፤ አኔም ሥራ አይዝና ከነልጄ ራሴን ለመቻል እሞክራለሁ” አለኛኝ። አሺ ብዬ ተመዘግብሁ። ለወዳጅ ዘመድ አንደኛ ለትምህርት ወደ አሜሪካ አንደምሄድ ተናገርሁ፤ ይህን

ከሰሙት ውስጥ ጥቂቶች ወዳጆቼ ግደይን ይዘሃት መሄድ አለብህ፤ በተለይ ሚሺነሪዎቹ ወዳጆቹ ይዘሃት ካልሄድህ መሄድ የለብህም አሉኝ። በነገሩ በጥልቀት አሰብኩበት። አኔም በሃሳቡ አመንኩበት ግደይን ይገዢ ለመሄድም ቆርጫ ተነሳሁ።

የመጀመሪያ ልጃችን አማካኝነት

በዚህ ሁኔታ ውስጥ አያለን ግደይ ከላምንት በፊት ወዳጃችን (ሚዜአችን) ዶክተር ዮደር አንዲያዋልዳት ወደ ናዝሬት ኃ.ማ.ማ.ሙ ሆስፒታል ሄዳለች። አንድ ቀን በጠዋት ሚስተር ሴንላንግ ወደ ቤቴ መጡ፤ ሳያቸው መደሰቴን ሲያዩ አይ ገና ነው፤ ገና ነው፤ ዶክተር ዮደር ግን መምጣት ያስፈልገዋል ብሎ ደውሏል አሉኝ። ሚስተር ሴንላንግ መጥተው ለሰነገሩን አመሰግኜ ወደ ትምህርት ቤት ሄጄ ጓደኛዬን አለፋ ገ/ጊዮርጊስ አንዲያስተምርልኝ አድርጌ ወደ ናዝሬት ገሰገሁ።

ከመኪና ወርጄው ወደ ሆስፒታል ስሄድ በመንገድ አንድ የሆስፒታል ሠራተኛ አግኝቶ “አዲስ አበባ ሚሊዮን” ይሉኛል አያልኩ አንዝ ነበር። ማንም አልገጠመኝም፤ ተሰፋ ላልቆርጥ ግቢው ዉስጥ አንደገባሁ ግራና ቀኝ እያየሁ ጠበኩ ማንም አላለኝም። በቀጥታ ወደ ሆስፒታሉ የነርሶች ቢሮም ስሄድም ምንም አላለኝ። አሁን አፍ አውጥቼ “አንዴ ስለ ግደይ የምትነግሩኝ የለም አንዴ” ለላቸው “ምንም የምንልህ የለንም ያረፈቼው ዶክተር ዮደር ቤት አይደለም አንዴ?” አለች አንዲ፤ “ምጥ ላይ መሆንም ለምቼ ነው የመጣሁት” ስል ሲላይቁ “እንደዚህ ከሆነ ቁጥር አንድ ትሆን ይሆናል” ስትል ቶሎ ወደ እዚያ ሄድሁ። በሩን ከፍቼ ስገባ ለህቷ ንግስቲና አንድ ነርሶ አጠገቧ አሉ፤ አርሷ አልጋ ላይ ተጋድማለች።

ትንሽ አንደቆምሁ ግደይ ጩኸቷን ለቀቀቼው፤ ደነገጥሁ። የምጥ ጣር መሆኑን አላውቅሁም። ተርብተበትኩ ነርሷ “ምንም አይደል” ብላ አረጋጋቺኝ። ግደይ ቆየት ቆየት አያለች ትጮሃለች፤ ንግስቲ “አንቺ ዝምቦይ አታሰድቢን” ትላታለች፤ አኔም “በርቼ አንጂ” አላለሁ የማይጠቅም ምክራችን ሲበዛባት “ሄዳልኝ”

ትላናሶች።

በየአምስት ደቂቃ የግደይን የምጥ ስቃይ ስንሰማ ቆይተን እማኑኤል ስመወጣት ስላቅማማ የሚያፋጥነው መድሃኒት እንዲሰጣት ወደ ማዋለጃ ክፍል ተወስደች፤ ጾኩተሩ፣ ነርቧ፣ ድሬስሮቹ ልብሳቸውን ስብሰው አርቧን መውሰጃው አልጋ ላይ አስተኙዋት፤ እኔም ጎንዋ አንድቆም ተፈቀደልኝ። አሁንም ቆየት ቆየት አያለች መጮኳን አላቋረጠችም። አ! በይ፡ አ! በይ አያሉ ኢተር አሸተቷት፤ ጥቂት ቆየት ብለ መቀበጠር ጀመረች፤ 'የሰሙኒ - - አጥታ ነው' .. ውዘተ ትሰሰች። በ9፡15 አማኑኤል ተመዘ ወጣ፤ መጋቢት 6 ቀን 1952 አማኑኤል ተወለደ። እኔም ስመጀመሪያ ጊዜ አባት ሆንኩ።

አማማ ግደይና አማኑኤል

ዝግጅትና ጉዞ ወደ አሜሪካ

ከአማኑኤል መወለድ በኋላ ግደይንና ልጄን ይገድ ወደ አሜሪካ የመሄድ ፍላጎቴ ከፍተኛ ሆነ። ብዙ መፀለይና እማራጮችን መፈለግ ጀመርኩ። ይገባቸው ብሄድ አሜሪካ የማገኘው ሥጋ በያስበላንም ለዳቦና ድንች ሊበቃን እንደሚችል አውቃለሁ። ትምህርት ሚኒስቴር በመሄድ ከሚሰጡ ጋር እንደምሄድ ገለጥሁላቸው። "ትችላለህ፤ ነገር ግን ለጉዞውም ሆነ በአሜሪካ ኑሮህ መገባት ላንተ ብቻ እንጂ ለሚሰጡትህ ምንም አይነት ድጋፍ አያደርግልህም" አሉኝ።

በአሜሪካ ስኖር ለመኖሪያ የሚሆነኝን የሚሰጠኝ የአሜሪካ መገባት ሲሆን ከአዲስ አበባ አሜሪካ ደርሶ መልስ መጓጓዣ የሚከፍል ትምህርት ሚኒስቴር ነው። በዚያን ዘመን በአውሮፕላን ለመሄድ 1,500.00 ብር በመርከብ ለመሄድ 1,000.00 ብር መሆኑን ስለተረዳሁ ሚስቴን በመርከብ ይገድ እንድሄድ ትምህርት ሚኒስቴር የሚከፍለውን 1,500.00 በጥሬ ገንዘብ እንዲሰጠኝ ብጠይቅ አይቻልም አሉኝ። ለሚሰጡ ለልጄ 1,000.00 ብር እንደሚያስፈልገኝ ተረዳሁ። ወደ አሜሪካ ብቻዋን እንዴት ትሄዳለች የሚለው አላሰበኝ፤ መጸለይ ቀጠልኩ።

በዚያን ጊዜ ሚሲዮኖች የሚጓዙት በመርከብ ስለሆነ ወደ አሜሪካ የሚሄዱ ሚሲዮኖቻችን ማፈላለግ ጀመርሁ። በተመሳሳይ ወቅት ለዳንኔል ለማና ለአርያም ዘካርያስ (አጮኛዎች) የአኛው ሚሲዮን ስኮላርሺ ሰጥቶ ነበር። ግደይ ከአነርሱና ከሌሎች የኤሲ. አይ. ኤም. ሚሲዮኖቻችን ጋር በመርከብ (ከጂቡቲ አስከ ኒውዮርክ) መጓጓዣ እንደምትችል ታወቀ። ነገሮች መገጣጠም ጀመሩ፤ አሁን የቀረው ለመርከብ ጉዞው 1,000.00 ብር፤ ከአዲስ አበባ ጂቡቲ ለአይሮፕላን ትኬትና የኪስ ገንዘብ ማግኘት ነው። ጎጆ የወጣንበትን እቃ፣ ከአሜሪካ ስመለስ ያመጣኋቸውን እቃዎቼና ልብሶቼ ሳይቀሩ ዋጋው 25 ሳንቲም የሆነ ነገር ሁሉ እየሸጥን ማጠራቀም ጀመርን። ከጂቡቲ አስከ ኒውዮርክ የምትሄደው የእቃ መጫኛ መርከብ መገኛዋ መቼ እንደሆነ ተረዳሁ። በዚያች መርከብ እንዲጓዙ አስመዘገብሁ፤ ቀኑ ሲቃረብ ለመርከብ ከፈልሁ።

በእኔ ቤት ከእኔ የሚፈለገውን ሁሉ ነገር እድርጌ ጨርሻለሁ። ከጂቡቲ የሚነሳው መርከብ ሶስት ቀን ሲቀረው ሊል ከአዲስ አበባ ጂቡቲ ለመጓገብ በአይሮፕላን ቦታ ስመያዝና ቲኬት ስመግዛት ወደ ኢትዮጵያ እየሮ መገንድ ቲኬት ቢሮ ሄድሁ። አይሮፕላን ሙሉ ነው አሉኝ። ጉድ ፈለ! ጸረ እንዴት ተደርጎ መሄድ አለባት! ብዬ ማልቀስ ቀረኝ። ግራ በመጋባት እየተወራጨሁ የእየሮ መገንዱን ሠራተኛ እንዳች መውጫ ዘዴ እንዲፈልግልኝ ተማጠንሁት። ቦታ አልያዝኩም እንዴት ስሟ ማገንው አለኝ? ነገርኩት። ስውዬው ማየት ጀመረ ቦታ አስማስያዜን አያወኩት ሲፈልግ ዝም ብዬ በተስፋ አጠብቃለሁ። የተፃፉትን ስሞች በመደዳ እንበቦ "እ... እ ... ተይዞአል ከፊል" አለኝ። የሚናገረውን ማማን አቃተኝ ... ሳላቅማማ ከፍዬ ወጣሁ። ተፃምር ነው።

"መገንደህን ለእግዚአብሔር አደራ ስጥ እርሱ ያቃናልሃል" የሚለው ተፈጸመ። አቀድምልሃለሁ የሚለኝ ጌታ ቀድሞልኝ አየሁ። ተሳፍራ ሄደኝ። ከሄደኝ በኋላ በአንድ የጸሎት ፕሮግራም ላይ እግዚአብሔር ያደረገውን ስመስከር፣ ሚስተር ሴንሰሪንግ ከሳምንታት በፊት ለእነ ዳንኤል ቦታ ሲይዙ ስግደይም እንደያዙ ነገሩኝ። አምላኬ የእኔን መዝረከረከ ለለሚያውቅ ቀደም ብሎ በዳንኤል ሴንሰሪንግ አማካይነት ለግደይ ቦታ አለያዘላት፤ አምላኬ ቀደመልኝ። እኔ የቀሩትን እቃዎቻችንን ሸጬ የተረፈቼኝን ገንዘብ ለአሸብር ሰጥቼ በተውሰነልኝ ቀን እኔም ወደ አሜሪካ በረርሁ።

ኑሮ በአሜሪካና ትምህርት

ዋሺንግቶን አንደ ገቢው ወደ International Cooperation Administration ቢሮ ሄድሁ። አንደልማዳቸው አስፈላጊው መግለጫና የምማርቦት ት/ቤት ከነገሩኝ በኋላ ሚስቴንና ልጄን ለመቀበል ወደ ኒውዮርክ ሄድሁ። ተቀበልኳቸውና ጊዜ ስለነበረኝ ወደ ላንካስተር ሄደን አማማና አባባ ኪነር ቤት አረፍን።

ስለቀጣዩ ኑሮአችን ማቀድና ማሰብ ጀመርን። ከዚያም የተመደብኩበት ት/ቤት የሚገኘው ፊላደልፊያ (Philadelphia) ስለሆነ ወደ አዚያው ሄድን። የተመደብኩት ፔንስልቫኒያ ዩኒቨርሲቲ (University of Pennsylvania) ስለሆነ ወደ እዛ አመራሁ። ኖርስ ስኳር ሜኖናይት ቤ/ክ (Nores Square Mennonite Church) ግቤ ወስጥ ባለች እንዲት አፓርትማ ወስጥ በነፃ እንድኖር ስለፈቀዱልን እዚያ እየኖርሁ በምድር ወስጥ ባቡር እየተመላለስሁ ትምህርቴን ጀመርኩ።

ሜኖናይቶች ከአዲስ አበባ ጀምሮ ያደረጉልን ድጋፍ አጅግ ብዙ ነው። ካደረጉልን ጥቂቶቹ፣ የአሜሪካ ኢምባሲ ሰግደይና ስሕፃን አማኑኤል ቪዛ እንዲሰጠን ደብዳቤ በመጻፍ፣ ፊላደልፊያ መኖሪያ ቤት በመስጠት፣ በአሜሪካ ኑሮ ስንጀምር የቤት ወስጥ ቀላቀስ በመስጠት ረዱን።

ፊላደልፊያ እራት ወር ከኖርን በኋላ የዩኒቨርሲቲው ትምህርት ፕሮግራም ስኔ ስላልተሰማሳኝ ወደቀድሞዉ ት/ቤቱ ወደ ዌስተርን ሚሺጋን ዩኒቨርሲቲ ተዛወርሁ። ስለዚህ ወደ ካላማዙ ሄደን ኑሮንና ትምህርቴን ተያያዝኩት። በወር ከማገኛት 210.00 ዶላር 60 ዶላር ለቤት ኪራይ በመክፈል ቤተሰብ ላላቸው ተማሪዎች ከተመደቡት ቤቶች አንድ ተከራየሁ። በካላማዙ ከተማ ካሉት ጥቂት ሜኖናይቶች ጋር ወዲያው ተዋወቅን። ከእነርሱ ጋር ከማምሰካችንም በላይ ምክራቸውን ደስግሱን ነበር። እነርሱም በዚያ ኑሮ አንድንጀምር ረዱን። እኔ አንድሠራ አይፈቅድልኝም፤ ግደይ ዶክተር ፊዘርበርት ጥሩ የድጋፍ ደብዳቤ ጽፋላት ስለነበር ያን ይዛ ወደ አንድ ሆስፒታል በመሄድ ሥራ ጠይቃ አገኝኩ። የሥራ ፈቃድ ስለሚያስፈልጋት ሆስፒታሉ አመልክቶ ፈቃድ እንዲሰጣት ተደረገ። በየሁለት ሳምንቱ 92.00 ዶላር ማግኘት በመቻልዎ ከበርን። ወደ ሱቅ ሄደን ልብስና ሌሎችም ነገሮች መግዛት ቻልን። በጥንቃቄ መኖርን መርሃችን አደረግን፤ ሳምሳሌ ጽጉሬን ስመስተካክል በየወሩ 3 ዶላር ከመክፈል ገቢያ ሄጄ አንድ ቶንዶስና መቀስ በ4.00 ዶላር ገዝቼ ግደይ እንድትቆርጠኝ አደረግን። ለመጀመሪያው ጊዜ ስታስተካክለኝ ገጣጥባ ሰቀቀኝ፤ ደግነቴ ይህን የሚያስተውል አልነበረም፤

ልዩነቱን የምታየው እርሷው ነበረች፤ በኋላ ግን ቻለችበት።

አሜሪካ ያለመኪና ለመኖር አይቻልም ስለዚህ አንዲት መኪና በ150.00 ዶላር ገዛሁ። መንዳት ተማርሁ። የመኪና መንጃ ፈቃድ ለማግኘት አንዲት ትንሽ መጽሐፍ ገዛሁና አንብቤ ለፈተና ሄድሁ 97 ከመቶ በማግኘት አለፍሁ። ፈታኛ “አይንህ አንዴት ነው?” አለችኝ፤ “ጥሩ ነው” አልኳት በልብ ሙሉነት። “አሰቲ ያን አንብብ” በማለት አዚያው የማየት ችሎታዬን ፈተሽቸው። “መነጽር ያስፈልግሃል” አለችኝ። ማለፊን የሚገልጽና ጊዜያዊ የመንጃ ፈቃድ ለትጽፍ ግን በሰህተት መነጽር አያስፈልገውም ብላ ጽፋ ለተግባር ፈተና ቀጠሮ ይዛ ለቀቀቸኝ። ተግባሩን የፈተነኝ ሽማግሌ “አንግዲህ በተለይ በበረዶ ላይ ስትነፃ ተጠንቀቅ” ብሎ ማለፊን ፈርሞ ለጠኝ። የመንጃ ፈቃድህ በፖስታ ይላክልሃል ተብሎ ጊዜያዊ መንጃ ፈቃድ ተላክልኝ።

የመጀመሪያ የቤተሰብ ሮፍ 1954 ዓ.ም ካለግዙ ሚቴጋጋ

በመኪና ግደይን ወደ ሆሲፔታል ማመለስ ጀመርሁ። አንድ ቀን አድርጼያት ስመለስ እይን መርምሮ መነጽር የሚሸጥበት ሱቅ መኖሩን ሰምቼ አየነዳሁ

መፈለግ ጀመርኩ። ሱቁ አጠገብ ስደርስ፤ መኪናዬን ለማቆም ቦታ ስፈልግ በሃይል ጓ! ብላ መኪናዋ ቆመች። በድንጋጤ ስመለከት ከኤሌትሪክ ምብሶ ጋር ተጋጭቼአለሁ። ጩኸቱ ለአኔ ከፍተኛ ስለነበር አገር ሁሉ የለማኝ ነበር የመለለኝ። ዞር ዞር ብዬ ሳይ ማንም ወደ እኔ የሚመለከት የለም። አንደምንም ተንቋቅቄ ወደፊት በመሄድ ቀጣዩ ነዳጅ ማደያ ደረሰሁ። ወርጄ ሳይ መኪናዋ የፈቷ ፈረፋንን ተደፍጥጦ የፈት ጎማው ተቀርድዷል። በለመንጠቆ መኪና አምጥተው ከጎማዬ ጋር የተጣበቀውን በመፈልቀቅ አለቀቁልኝና ጎማህን ለውጥ ብለው 8.00 ዶላር አስከፈሉኝ። ወጪው ቢያንገባብኝም ከፈልኩ።

ግደይ የምትሠራው ከሰዓት በኋላ ከ9 ሰዓት አስከ ምሽቱ 5 ሰዓት ነበር። አማኑኤልን መጠበቅ አንድንችል የኔን የትምህርት ፕሮግራሞች ጠዋት ጠዋት

ከዋስተር ሚሺጋን ዩኒቨርሲቲ የተመረቀሁ ስት

አንዲሆኑ አደረግሁ። አልፎ አልፎ ከሰዓት በኋላም የሚሰጥ ትምህርት ነበረብኝ፤ በአገኚህ ቀናቶች አብሮኝ የሚማር ሳሙኤል አዋለም አማኑኤልን ይጠብቅልን ነበር። (ከሳሙኤል ጋር ወደጅነት ቀጥሎ ባህርዳር ፖሊቴክኒክ ኢንሰቲቲት የሥራ ባልደረባዬ ነበር፤ ሲያገባ ሚዜው ነበርሁ።)

አንዲህ ተረዳድተን ትምህርቴን በስኔ ወር 1954 ዓ.ም. ጨርሰሁና ወደ አገሬ በመርከብ ተመለሰሁ።

መንፈሳዊ ሕይወት በአሜሪካ

መጀመሪያ ተማሪ በነበርኩበት በካሎግላን የሜሪናይት ቤተ ክርስቲያን አልነበረም። አሁን ግን አብረን የምናመልከና የምንጠያየቅ ቤተሰቦችን አገኘን፤ እንደ ሰው ለአጭርም ጊዜ ይሁን ለረጅም ጊዜ በሚኖርበት አካባቢ የአምልኮ ቦታ ያሰፈልገዋል። አብርሃም፣ ደሰሃቅና ያዕቆብ ከቦታ ቦታ ሊዘዋወሩ ባረፉበት ቦታ ሁሉ መጀመሪያ የሚሰሩት መሰዊያ ነበር። በሄድነበት ሁሉ የምናመልከበት፣ የምንገልግልበትና የምናገልግልበት ቤተክርስቲያን ያሰፈልገናል። የካሎግላን ሁብረት እራሳችንን እንደ ጊዚያዊ እባል እድርገን የምንቆጥርበት ነበረች። በዚያች የሰንበት ክፍል አስተማሪና ሸማግሌም ሆኜ በማገልገሌ በክርስትና ህይወቴ እንዳድግ ረድቶኛል።

ቢሾፓችን ከዚያ 30 ማይል ራቅ ብላ በምትገኝ ከተማ የሚያገለግል የቀድሞው ፓስተራችን ኤትሮል ላይንቦክ ይባላል። እርሱና ቤተሰቡ እኛን በመንፈሳም በሥጋም ይረዱን ነበር። ለልዩ ልዩ ስልጠናዎች ለቀናት ሰሄድ ግደይና አማኑኤልን አነርሱ ጋር ይቆዩ ነበር። ለአማኑኤል “ማኒ” የሚል ቅጽል ስም የሰጠችው ባለቤቱ ነበረች። (ከእነርሱ ጋር ግንኙነታችን ቅርብ ስለነበር እስከ ናይሮቢ ድረስ በመምጣት ጎብኝተውናል) 40 ማይል ራቅ ብላ የምትገኘው የባትልኮሪክ ከተማም ሜሪናይት ቤተ ክርስቲያን ታቀርበን ነበር። የመርል ብራዘርስ ልጅ ሜይ ስታገባ እኔና ግደይ ሰርጉ ላይ በአማርኛ የአምላክ ፍቅር የሚለውን መዝሙር ዘምረናል። እንዳለፈው ጊዜ ከኢንተር ቫርሲቲ ጋር ግንኙነት ማድረግ አልቻልኩም። እነርሱ የሚለበሰሱት ማታ ማታ ስለ ነበር ግደይ ሥራ ስለምትሆን አማኑኤልን መጠበቅ ነበርብኝ። ከእነርሱ ጥቂቶቹ እየመጡ ይጠይቁኝ ነበር።

በዚያን ዘመን በክርስትና ሕይወቴ በጣም የጠቀመኝ የራዲዮ መፍሃፍ ቅዱስ ትምህርት (RADIO BIBLE CLASS) የሚባል ነበር። ሰባኪው በወጣትነቱ ጊዜ ከሃዲ የነበረ ዶክተር ኤም አር ዲሃን (Dr. M. R. DeHaan) የተባለ ሰው ነበር። ክርስቲያን በየቀኑ የእግዚአብሔርን ቃል እያነበበ የመጸለይ ልምድ

ያሰፈልገዋል የሚል በየወሩ የእለት እንጀራ (OUR DAILY BREAD) የምትል ጽሁፍ አያሳተመ ይልክ ነበር። ይህ አገልግሎት አሁንም አለ። ትምህርቱ በጣም ይጥመኝና ይጠቅመኝ ነበር። ሌላው የማያመልጠኝ ፕሮግራም የቢ.ሊ. ግርሃም (BILLY GRAHAM The Hour Of Decision) የተባለው ፕሮግራም ነበር። እነዚህን ሁለት ፕሮግራሞች በቴኘ ሪኮርደር እየቀዳሁ ደግሜም እዳምጣቸው ነበር። (በፊል ላይ የቀረጽኳቸውን መልእክቶች ወደ ኢትዮጵያ ይገጫቸው መጥቼ መቀለፍ ባህር ዳር በነበርኩበት ጊዜ ተማሪዎች እንዲሰማቸው አደርግ ነበር።)

ምዕራፍ 7

ወደ አገሪ መልስ

ወደ አገሪ መልስ

ከዌስተርን ሚሺጋን ዩኒቨርሲቲ በሰኔ ወር 1954 ዓ.ም (1962) በኤሌትሮኒክ ቴክኖሎጂ ተመረቅሁ። ወደ አገሪ ለመለስ አኔ በአይሮፕላን መመለስ አቸላለሁ ነገር ግን ለግደይና ለአማኑኤል የአይሮፕላን ቴክት ለመከፈል ስለሚከብድብኝ ከአነርሱ ጋር በመርከብ ለመመለስ ወስንሁ። በመርከብ መሄድ ስለምፈልግ ከቤተሰቤ ጋር ለአይሮፕላን የሚከፈለውን ገንዘብ ሰጡኝ ብላቸው አሁንም አምቢ አሉኝ። በአንዲት የግሪክ የጭነት መርከብ ከኒውዮርክ አሰክ ጁቡቲ ተጓዥን። ጉዞው እንደ ወር የፈጀ ነበር። ከኒውዮርክ ከተነሳን በኋላ መጀመሪያ የቆምነው ከሪት የምትባል የግሪክ ደሴት ነበር። ከከሪት አሰክ ጁቡቲ ሌላ 15 ቀን ወለደብን። በየወደቦቹ ስንቆም አንጉብኝ ነበር። አለግዛንደሪያ ስንቆም ካይሮ ድረስ ሄደን ስመንብኝት ቸለናል።

በ1954 ከአሜሪካ ወደ ሃገር ቤት ስንመለስ መርከባችን አሌግዛንደሪያ ቆም ብላ ለሰነበር ወደ ካይሮ መጥተን ፒራሚድን ስንገብኝ

ጉብኝታችንን በመቀጠል አየሩ በጣም የሚሞቅ የሳውዲ አረቢያ ወደብ ደረሰን። እንዴት እንደተቀነባበርልን ባለስታውስም የኢትዮጵያ አምባሳደር የነበሩት በመርሊዲሳቸው ወደ ቤታቸው ወሰዱን። ሠራተኛቸው ከአገር ቤት የመጣላትን ድርቆሽ በአንፋሎት አለስልሳ ከውጥ ጋር አቀረቡቸልን። ግደይ ለሁለት አመታት ያህል ያላገኘቸው እንጀራ ከወጥ ጋር ሲቀርብላት እንጀራ በማግኘቷ በደስታ ልቅሶ ጭምር ነበር የተመገቡቸው። ካላመዙ ስንኖር እንጀራ ለመጋገር ብዙ ጊዜ ሞከራ ሳይሳካላት ቀርቷል፤ (ዱሮ ውጭ አገር የሄድን በጣም የሚናፈቀን እንጀራ በወጥ ነበር፤ ወደ አገራችን የሚያርጠን አንዱ ነገር ይሄ ይሆን?)።

ጁቡቲ እንደ ገባን ሁለት ቀን አድረን በባቡር ወደ ድሬዳዋ ተጓዥን። ወዲያው መጓጓዣ ባቡር ማግኘት አልቻልንም። ሁለት ቀን አድረን በማታ ባቡር ተሳፍረን በሚቀጥለው ቀን ድሬዳዋ ገባን። ወደ አዲስ አበባ የሚወስድ ባቡር ከሁለት ቀን በኋላ ስለነበር ያለው አቃችንን ድሬዳዋ ሜኖናይት ሚሰዮን ግቢ አሰቀምጠን 'ወደ ደደር ሄድን። አባዬ የምትኖረው ሆሰፒታሉ አጠገብ ስለ ነበር ማደሪያችን ከነርሶች ቤት አድርገን እርሷ አሰተናገደችን። ከነርሶቹ አንዷ ጄን ዚመርመን (አሁን ጄን ዉሂበ) ነበረች። በዚያን ጊዜ አማኑኤል አማርኛ ስለማይናገር "አማርኛ በመናገር የምበልጠው ኢትዮጵያዊ አገኘሁ" በማለት በደስታ ጭከረች። ደደር አንድ ቀን አድረን ወደ ድሬዳዋ ተመልሰን በባቡር አዲስ አበባ ገባን።

ሥራና አገልግሎት በመቀሌ

ከአሜሪካ ስመለስ የባህርዳር የቴክኒክ ት/ቤት ግንባታው ሰላለቀ ለአንድ አመት ወደ መቀሌ ተላከሁ። በዚያ ያለው የአጼ ዮሃንስ ሁለተኛ ደረጃ ት/ቤት አጠቃላይ 2ኛ ደረጃ እንዲሆን ታስቦ ስለነበር የቴክኒኩን ክፍል እንዳደራጅ ወደ መቀሌ ተላከሁ። በአዲስ አበባ ያሉ ወገኖች ወደ መቀሌ እንደምሄድ ስነግራቸው "ለምን ወደ እዚያ ትሄዳለህ? እዚህ አዲስ አበባ ሥራ እንዲሰጡህ ለምን አትጠይቅም?" መቀሌ ያንተ ብጤዎች (ወንጌላውያን ማለታቸው ነው) የሉም" አሉኝ። እኔም ስመልስ "ታዲያ ምን አለ? ትግራይ እኮ በኢትዮጵያ

ክርስትና የተጀመረበት ቦታ ነው፤ ፍሬምናጠሰና ወንድሙ በአክሉም ቤተ መንግሥት የመጀመሪያዎቹ ወንጌላውያን ነበሩ። አኔላ ወንጌላዊ ሆኖ ብሄድ ምናለበት? በማለት አመልካቸው ነበር። የወንጌል ሥራ ለመጀመር በመቀሌ ከተማ መጻሕፍት መደብር በማቋቋም ለመስራት በማለብ ከሜኖ መጻሕፍት ቤት ጋር አንዴት ሊረዱኝ እንደሚችሉ ተነጋግሪ ቤተሰቤን ይገኛ በአውቶቡስ ወደ መቀሌ ሄድሁ። በዚያን ዘመን ለኛ የሚሰማግ የሚከራይ ቤት ማግኘት በጣም ከባድ ነበር። የቤቱ ባለቤት አዚያው የሚኖሩበት በአንድ ግቢ ዉሰጥ ቤት አገኘንና ተከራይተን መኖር ጀመርን።

የመቀሌ ቻፕል መከፈት

ኑሮ በመቀሌ መልካም ነበር። አንድ ነገር ግን ጎድሎናል ጸሎት ቤት አልነበረንም። በከተማው የወንጌላውያን ቤተክርስቲያን የለም። ስለዚህ በቤታችን እምልክ መጀመር አለብን በማለት አሰብሁ። ቤት ሆኜ ግቢያችን ዉስጥ አንዲት ሴት በትግርኛ መዝሙር ለትዘምር ሰማኋት፡- የምትዘምረውም

- ምንም ቢሆን ተስፋ አትቁረጥ አምላክ ይረዳሃል፤
- በፍቅር ከንፋ ሥር ብትኖር አምላክ ይረዳሃል፤
- አምላክ ይረዳሃል ቀኑን ሁሉ በመንገድህ፤
- እርሱ ይረዳሃል አምላክ ይረዳሃል። የሚለውን መዝሙር ነበር።

ይህን ለመዘመር ከወንጌላውያን ጋር ንክኪ እንዳላት ጠረጠርኩ።

ግደይ ቤት ለለምትውል ልጄቱን ለማነጋገር ዕድል ነበራትና ከእድዋ ሚሲዮን ት/ቤት የመጣች ልጅ መሆኗን፤ የግቢው ባለቤት አጎትዋ መሆናቸውን፤ ለሚ ፀሐይነሽ ኃይለ ሥላሴ እንደሚባል ነገረችኝ። የመጀመሪያው አሁድ አምልካችን ከእኔ፣ ግደይና አማኑኤል ጋር ሆኖ በቤታችን እንድታመልክ ጋበዝናት። ያን አሁድ አራት ሆነን አብረን አመለክን። ለሚቀጥለው አሁድ ከእድዋ ሚሲዮን ት/ቤት የመጡ ጓደኞቿ ከአኛ ጋር ያመልኩ ዘንድ እንድትጋበዝቸው ነገርናት።

በሁለተኛው አሁድ ዘጠኝ ሆነን አመለክን። በሦስተኛው አሁድ 15 ሆንን፤ ቤታችን ሞላ።

ለሚቀጥለው አሁድ ቤት ፈልገን ተከራይቼ አዚያ እናመልካለን ብዬአቸው። ቤት ካገኘን ፀሐይነሽ እንደምትነግራቸው ካልተገኘ ወደ አዚህ እንዲመለሱ ተነጋግረን ተለያየን። ለጸሎት ቤት ሊሆን የሚችል ቤት አገኘሁ፤ ገበያ ሄጀ ጣውላ ብጤዎች (ጠርቦች) ገዛሁና አንድ አናጢ መቀመጫዎች እንዲሠራልኝ ሰጠሁት። መቀመጫዎችና አትሮኖስም ሠራልኝ። ቻፕላችን (ጸሎት ቤታችን) የት እንደሆነ ለፀሐይነሽ ለላ ነገርኳት ከአሷ የሰሙ ተማሪዎች ሁሉ መጥተው በአዲሱ የኪራይ ቤት ማምለክ ጀመርን። ለሌሎችም ነግራ ስለነበር ቁጥራችን በርከት አለ። በዚያ ለጀመርኩት አገልግሎት እንደ ረዳት ሆኖ የረዳኝ ምስግና የሚባል አገኘሁ። አዲስ አበባ የአንድ አመት የመምህራን ማሠልጠኛ ትምህርት በሚከታተልበት ወቅት መካነ ኢየሱስ ቤተ ክርስቲያን ይሄድ ነበር። በወቅቱ የመቀሌ እንደኛ ደረጃ ት/ቤት መምህር ነበር።

ሌላው የአገልግሎት መንገድ አዲስ አበባ ሆኜ አስቤበት የነበረውን የመጽሐፍ መደብር መከፈት ነበር። “ብርሃን መጽሐፍ መደብር” በማለት የሰየምኳት መደብር ተከፈተች። የምሸጣቸውን መጻሕፍት ሜኖ መጽሐፍ ቤት በአውቶቡስ ይልክልኛል። አብዛኞቹ የእንግሊዝኛ የት/ቤት መጽሐፍት ቢሆኑም መጽሐፍ ቅዱስና በዚያን ጊዜ በአማርኛ የታተሙ መንፈሳዊ መጻሕፍትንም ጨምረው ይልኩልኝ ነበር። ከእነዚህ መጻሕፍት ውስጥ በጣም አነጋጋሪ የነበረው “ተግሣፅና ምክር” ነበር። ሌሎቹ በኤሊ. አይ. ኤም. አየታተሙ የሚወጡ መጻሕፍት ነበሩ። ብርሃን መጽሐፍ መደብር በከተማው ያለው ብቸኛው የመጽሐፍ መደብር ስለነበር እንደ ወንጀለኛ መቅጫና የፍትሐ ብሔር ሕግ ያሉ ተፈላጊ መጽሐፎችም ይሸጡ ነበር። በዚህ ምክንያት ብዙ ሰዎች ወደ መደብሩ መምጣት ጀመሩ።

የቻፕሉ አግልግሎታችን ብዙ ተቃውሞ ገጠመው። በድንጋይ መደብረባችን አንሶ ቤትዋን ያከራዩንን ሰው “እንዴት ለጸረ ግርያም ታከራያለህ” የሚል ነቀፋ

ገጠማቸው። እርሳቸውም “የማርያም ጠላት የሚያስብላቸው ምንም ነገር አላየሁም፤ ከዚህም በላይ ቤቴ ለብዙ ጊዜ ተዝግቶ ቆይቷል፤ አሁን ተከራይ ስላገኘሁ አከራይቼዋለሁ” በማለት መለሱ።

ትልቁ ተቃውሞ ከቤተ ክህነት ነበር። የተቃውሞ ትኩረታቸው በመጽሐፍ ቤቷ ላይ አደረጉ። “ተማሪዎች ምክር” መጽሐፍን ሰበብ እድርገው ሊይዙኝ ፈለጉ። የመጽሐፍ ደራሲ ተከሰው ለብዙ ጊዜ የታሰሩ ነበሩ። ጉዳያቸው ዙፋን ችሎት ደርሶ ጃንሆይ መጽሐፍ ለለጻፈ እንዴት ይታሰራል፤ ተሳሰቶ ከሆነ ስህተቱን ለማረም እናንተም ጻፉ ብለው ሰለፈረዱላቸው ለጊዜው በዚያው ተገቶ ነበር።

ሊያስከሰስ የሚችል ግን “የገላትያ ትርጓሜ” የሚባል መጽሐፍ አገኙ። ይህን መጽሐፍ ሲመረምሩ ማርያም ከኢየሱስ ሌላ ወልዳላች ይላል የሚል አገኙ፤ በገላትያ 1:19 “ከጌታ ወንድም ከያዕቆብ በሰተቀር . . .” ይላል። ይህን ጥቅስ ለማብራራት “ማርያም ከኢየሱስ ሌላ ወልዳላችን?” በማለት ይጀምራል፤ ማርያም ኢየሱስን ከወለደችም በኋላ ድንግል ሆና ስለቀጠለች ሌላ አልወለደችም የማሉ አሉ፤ ወልዳላችም የሚሉም አሉ፤ ደራሲው ወልዳላች የሚሉት የሚያቀርቡትን ምክንያቶችም አስቀምጠዋል።

“አመቤታችን ድንግል ማርያም ከኢየሱስ ክርስቶስ በተጨማሪ ሌላ ልጅ ወልዳላች” ብሏል በሚል ወንጀል ተከሰኜ ፍርድ ቤት እንደቀርብ ከጠቅላይ ግዛት ጽ/ቤት ለከተማው ፖሊስ አዛዥ ደብዳቤ ተጻፈ። ደብዳቤው የወንጀሉን ፍሬ ነገር በማተት ሁለት ባለ ሥልጣናት በሚገኙበት ቃሉን ተቀብለው ፍርድ ቤት እንዲያቀርቡ የሚያዝ ነበር። ወደ ከተማው ፖሊስ ቢሮ ተጠራሁ። ቤሮአቸው ስደርሰ ከሁለቱ ባለስልጣናት ጋር በአኩባሪት ተቀብለው ወደ መጽሐፍ መደብሯ እንድንሄድ ጠይቁኝ። አራታችንም አብረን ሄድን። ሱቋ ውስጥ እንደገባን ደብዳቤውን አሳዩኝ፤ በመጻፍት ቤቱ ያሉትን “የገላትያ ትርጓሜ” መጽሐፎች ይዘን ወደ ቤሮአቸው ተመለሰን። የከተማው ፖሊስ አዛዥ እንደ ኮሌጋ ነበሩ፤ በሚገባ እንተቀወቃለን። ለኔ ካላቸው ከበሬታ የተነሳ ወደ ፖሊስ ጣቢያ በመላክ ፈንታ አራሳቸው ቃሉን መመዝገብ ጀመሩ።

“ለምን ማን ልበል?” በማለት ጀመሩ - ኮሌጋ።

“ሚሊዮን በለጠ”

የትውልድ ዘመን? ግንቦት 22 ቀን 1925 ዓ. ም.

የትውልድ ቦታ? በሐረር ጠቅላይ ግዛት ወበራ አውራጃ ደደር ከተማ አጠገብ

ሃይማኖት? ክርስቲያን

ልዩ ልዩ የክርስቲያን ሃይማኖቶች አሉ፤ ተዋህዶ፤ ካቶሊክ ወዘተ የአርሰዎ ምንድነው?

ሃይማኖትህ ምንድነው ለሚለው የአኔ መልስ “ክርስቲያን” ነው። እኔ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን የምከተል ስለሆንሁ የአኔ ሃይማኖት ስም “ክርስቲያን” ነው። እንደምታውቁት በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥም የተጻፈው ይህ ነው። “ደቀ መዛሙርትም መጀመሪያ በአንጾክያ ክርስቲያን ተባለ” ነው የሚለው አልኩ።

ባለሥልጣናቱ በመልሴ ተቸግረው ተያዩ። በጥምና ንግግሬን ቀጠልኩ።

“ኮሌጋ፤ ቃሉን አየወሰዱ ነው፤ በመጨረሻም እንደ ሚያሰፈርሙኝ ይገባኛል፤ አባከዎ ቃሉን በትክክል ይመዝግቡና ልፈርም” አልኳቸው።

አሁንም ሲቸገሩ አየሁ፤ ቀጥዬም “ለዎች ፕሮቴስታንት ይሉኛል” አልኳቸው። “ታዲያ ፕሮቴስታንት ብዬ ልጻፍን?” በማለት ጠየቁኝ።

“እኔ ፕሮቴስታንት መባልን አልወድም፤ እንደምታውቁት ፕሮቴስታንት ማለት ተቃዋሚ እንደ ማለት ነው። እኔ ማንንም አልተቃዋምኩም፤ አልቃዎምም፤ እርቶዶክስ ትርጉሙ ትክክለኛ፤ ልክ ማለት ስለ ሆነ አራሴን እርቶዶክስ ብል አመርጣለሁ። መጽሐፍ ቅዱስን እያነበብሁ ኢየሱስ ክርስቶስን ከልቤ መክተል ለጀምር ጥሩ እርቶዶክስ የሚያደርገውን ሁሉ እደረግኩ ብዬ አሰቤ ነበር። ነገሩ ረጅም ነው፤ የእኛን ነገር ለማሳጠር እንዲህ ተብሎ እንዲጻፍልኝ አለምናለሁ አልኩ። ሃይማኖትህ ለሚለው ጥያቄ ክርስቲያን ተብሎ ተጽፎ በቅንፍ (ለዎች ግን ፕሮቴስታንት ይሉኛል) ይባልልኝ አልኳቸው።

በዚህ ተስማማን። በራሴ ዋስትና ፍርድ ቤት ስጠራ እንድቀርብ አሳስበው አሰናበቱኝ። መጽሐፎቼ እዛው ቀሩ፤ ተወረሱ።

ከጥቂት ቀናት በኋላ ወደ ፍርድ ቤት ተጠራሁ። ሁለት የሥራ ጓደኞቼን ይገዙ ሄድሁ፤ እንዲ ከቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ ዩኒቨርሲቲ የተመረቀ ወላጆቹ አዚያው መቀሱ የሚኖሩ ሉልሰንድ አለማየሁ የሚባል ነበር። ሌላው የትምህርት ቤቱ ግምጃ ቤት ኃላፊ ነበር። እንደ ደረሰሁ ሁለት ፋይሎች ታይተው ለሌላ ቀን ተቀጠሩ። ተረኛው 'ወንጀለኛ' እኔ ሆንኩ፤ ስሜ ሲጠራ ብድግ አልኩ። በአከራካሪው መጽሐፉ ዉስጥ ስለ ማርያም ሌላ ልጅ መውለድ የተጻፈው ተነባ ወንጀለኛ ለመሆኔ እምነት ወይስ ከህይወት ተባልሁ።

"እምነት? ከህይወት?" ሊጠየቅ ምን እንዴት ምላሽ እንደሚሰጥ አላወቅም ነበር። መጽሐፉን እኔ እንዳልጻፍኩትና መጽሐፉ የታተመው አዲስ አበባ መሆኑን፤ ሲታተም ሳንሱር ሳይደረግ እንዳልቀረ በመግለጽ ምንም ወንጀል እንደሌለብኝ ለመግለጽ ሞከርኩ። ብዙ የቃላት መለዋወጦች ነበር። የመንግሥት ሠራተኛ እንደ መሆኔ ሌላ ሥራ መሥራት እንደማይፈቀድ ስለማውቅ መጽሐፍ ቤቱ የተመዘገበው በግደይ ስም ነበር። ይህንንም ለመጠቆም ያህል "መጽሐፉን ያስመጣነው አዲስ አበባ ከሚገኘው የሜኖ ናይት መጽሐፍ መደብር ነው" ስል፤ እንዴት "ያስመጣነው ትላለህ?" በማለት ተቆጡ። "በብዙኃን የሚናገሩ ጃንሆይ ብቻ ናቸው" ማለታቸው ነበር።

እንደገና ሌላ ማብራሪያ መስጠት ነበረብኝ፤ "ያስመጣነው ስል እኔና ባለቤቴ ማለቴ ነው፤ መጽሐፍ ቤቱ የባለቤቴ የግደይ ነው። በመጻፍት መደብሩ ምን ዓይነት መጻሕፍት መሸጥ እንዳለባቸው በእየሰለቱ ማታ ማታ እንናገራለን፤ በዚያው መሠረት መጽሐፎቼን ከአዲስ አበባ እናስመጣለን"፤ ስላቸው ይህማ ከሆነ ተጠያቂዋ ወር ግደይ ናቸው፤ እርሳቸው መቅረብ አለባቸው። ቀጠሮ ይሰጥ እስከዚያ አቶ ሚሊዮን 1000 ብር ያሲዙ፤ ወይም ዋስ ይጥሩ አለያም ማረፊያ ቤት ይቆዩ ተባለ።

ለምናልባቱ ብዬ አብረውኝ የመጡት የሥራ ጓደኞቼን በተራ በተራ ዋስ ስጠራ እንቀበላቸዋልም አሉ። በዚህ ጊዜ አለምስንድ ተቆጥቶ ታዲያ ምን እይነት ሰው ነው የምትፈልጉት? አለ። ዳኛው እንደ መቆጣት ሲሉ ከፍርድ ቤቱ ዉስጥ አንድ ሰው። በከተማው ውስጥ ንብረት ያለው መሆን እንዳለበት ገለጸልን። የኤርትራ ወንጌላዊት ቤተ ክርስቲያን አባል ናቸው የሚባሉ አቶ አዶይ የሚባሉ ባለ ሆቴል መጥተው እንዲዋሰኝ ሊጠይቋቸው ጓደኞቼ ወጡ። እስከዚያ ከእስረኞች ጋር እንድቆይ ተደረገ።

የተፈለጉት ሰውዬ ታጡ። መጽሐፍ መደብሩን ያከራዩኝ አቶ ተፈራ የተባሉ ባለ ሆቴል ነበሩ። እኚህ ሰውዬ "ብርሃን መጻሕፍት መደብር" ብዬ በመከፈቴ ለልጆቻቸው የንባብና ልዩ ልዩ መጻሕፍት ማገኘት በመቻላቸው የተደሰቱ "እኛ እእምሮ የሚያደነዝዝ አልኮል ቤት ከፍተናል። አንተ ግን ለልጆቻችን ብርሃን ቤት ከፈትህ" በማለት በጣም ያመሰግኑኝ ነበር። "ለመቀሌ ብርሃን አወጣህላት" እያሉም ያምግሱኝ ነበር።

ጓደኞቼ ወደ እርሳቸው ሄደው ጉዳዩን ሲነግሯቸው፤ ደጋግመዉ፡- "እይ! እይደረግም! እይባልም!" እያሉ ወደ ፍርድ ቤት መጡ። በቀጥታ ወደ እኔ ቀርበው መነጋገር እንደ ጀመርን፤ ዳኛው ድምጻቸውን ከፍ አድርገው "አቶ ተፈራ ተከሳሹ የመንግሥት ሠራተኛ ናቸው፤ መንግሥት ከሱ በፍርድ ሳይደመደም ሊያዛውራቸው ይችላል፤ ስለዚህም በተፈለጉበት ቀን ሊያቀርቡ ይችላሉ?" አሏቸው። አቶ ተፈራ ምንም ሳያመነቴ ዋስ ሆኑኝ፤ ተለቀቅኩ።

ቀን ቀጠሮዬ እስኪደርስ መጽሐፉ ስትታተም የሳንሱር ፈቃድ የተደረግባቸውን ደብዳቤ ኮፒ እንዲላክልኝ ወደ አዲስ አበባ ደወልሁ። ኤስ.አይ.ኤም ጉዳዩን ለዋናው አቃቤ ሕግ ሲያመለከት ዋናው አቃቤ ሕግ መሥሪያ ቤት ፋይሎ ወደ አዲስ አበባ እንዲላክ እዘዘ። በቀን ቀጠሮው ግደይ ጠበቃ ቀጥራ ከጠበቃችን ጋር ፍርድ ቤት ቀረብን። ከአዲስ አበባ የተላከውን ደብዳቤ ጠበቃችን ለዳኛው አቀረቡ፤ ፋይሎን ተረከበው ወደ አዲስ አበባ ስለ ተላከ ጉዳዩ በእንጥልጥል ቀረ። እስካሁን ያ ፋይል አልተዘጋም።

የአሁኑ ጠዋት የአምልኮ ፕሮግራማችን ቀጠለ። ሁል ጊዜ መልዕክት አቅራቤው እኔው ነበርሁ። እዲስ ሰማመጡትም ትምህርት እንዲሆን ልዩ ልዩ ዋና ርዕሶች እየመረጥሁ አሰብክ ነበር። ስለ ንስሃ፣ ስለ ዳግም መወሰድ፣ ስለ ጽድቅ፣ ስለ ክርስቶስ ዳግም ምጽዓት፣ ስለ መንግስት ሰማይ፣ ስለ ገሃነም እሳት፣ ስለ እሸናፊ የክርስትና ኑሮ፣ ፊተና... ውዘተ አስተምር ነበር።

የመቀሌው አገልግሎት ብዙ ተቃውሞዎች ቢኖሩትም የብዙ ወጣቶችን አይን የከፈተ ነበር። በዚያ አገልግሎት ተጠቅመናል ካሉኝ መካከል ፀሐይነሽ ኃይለ

የመቀሌ ቻፕል ፊት ለፊት

ሥላሴና የኢንጂነር ተካ ገብሩ ባለቤት ሣራ ይገኙበታል። ሌላው ደግሞ ተከሰማርያም ዝኸኝ ነበር። ተከሰማርያም ከተማሪዎቹ መካከል ዋና ረዳቱ ነበር። መቀሌን ትቼ ስወጣ መጽሐፍት ቤትዋን ለእርሱ ነበር ያስረክብኩት። ተከሰማርያም እእምሮው በጣም ከፍት የሆነ ሰው ነበር። ከጊዜ በኋላ "ኢየሱስ ብቻ" ከሚሉት ጋር ገጥሞ በኢትዮጵያ የሐዋርያት ቤተ ክርስቲያን አጀማመር ዋናው ሰው ሆነ።

የሐዋርያት ቤተክርስቲያን "ሰው መጠመቅ ያለበት በኢየሱስ ስም ብቻ" በማለት የምታስተምር ነች። ከዘመናት በኋላ ተከሰማርያምን አግኝቼው እንዴት እንደዚህ ብላችሁ ታስተምራላችሁ? ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ አራሱ "እንግዲህ ሂዱና አህዛብን ሁሉ በአብ፣ በወልድና በመንፈስ ቅዱስ ስም እያጠመቃችሁ ደቀ መዛሙርቴ እድርጓቸው" ብሎ አዟል፤ ለምን በኢየሱስ ስም ብቻ ትላላችሁ በማለት ሞግቼው ነበር። የተባባልነውን ማተቱ ስለማይጠቅም በመቀሌ አገልግሎት ብዙ አንደጠቀመኝ አስታውሶ ማስፋ ብቻ ይሻላል።

በ1955 ዓ.ም መጨረሻ ላይ 15 ወጣቶች በመጽሐፍ ቅዱስ እካዳሚ ልዩ ሥልጠና ተሰጥቷቸው ነበር። በዚያ ሥልጠና ላይ ከእዲስ አበባ የኒቨርሲቲ ተካ ገብሩ ተሳትፎ ነበር። ተካ ከአመት በኋላ የየኒቨርሲቲ ተማሪዎች አገልግሎት በእጹ ዮሐንስ ሁለተኛ ደረጃ በመመህርነት ተመድቦ ወደ እዛ ሄዱ ነበር፤ በዚያች ቻፕል አገልግሎት ይሰጥ ነበር። (ከሚስቱ ከሣራ ጋር በዚያ አገልግሎት እንደተገናኙ ራሷ ሣራ ነግራኛለች።)

የዚያ አገልግሎት ፍሬ ናቸው ባልልም በሩቅ ሆነው ከሚመለከቱኝ አንዱ አቶ በድሩ ሁሴን ነበር። በዚያን ጊዜ "አይጥ በሊታዎች" እንባል አንደነበር በድሩ ነግሮኛል። በድሩ ወደ ስብሰባችን ባይመጣም ግን ትምህርት ቤት ዉስጥ ብዙ ጥያቄ ይጠይቀኝ የነበረ ተወልዶ ዮሐንስ የሚባል ነበር። ተወልዶ አንዱ ጥያቄው "እግዚአብሔርን ማን ፈጠረው?" የሚል አንደነበር ግን ኋላ ራሱ ባይነግረኝ ባለስታወስኩ ነበር። በዚህ ጥያቄው ምክንያት THE EVIDENSE OF GOD IN AN EXPANDING UNIVERSE የሚል መጽሐፍ አንዳዋስኩት ያም መጽሐፍ የአእምሮውን አይን አንደከፈተለት ነግሮኛል።

በመሠረቱ እኔ ወደ መቀሌ የተላኩት የእጹ ዮሐንስ ሁለተኛ ደረጃ ት/ቤት ወደ አጠቃላይ (Comprehensive) እንዲያድግ የቴክኒኩን ክፍል እንዳቋቋም ቢሆንም፣ በተጨማሪ ግን የዲሪክተሩ የአቶ አስፋው መላኩ የቅርብ አማካሪም ነበርኩ። ት/ቤቱ ከአንደኛ እስከ 12ኛ ነው። ዝቅተኞቹ የአንደኛ ደረጃ ተማሪዎች ብዙዎች የሚማሩት በዛፍ ስርና በመጠለያ ዉስጥ ሆነው ነበር። እንዲህም ሆኖ

በተጨማሪ ት/ቤት ለመግባት የሚያመለክቱ ብዙ ነበሩ። አቶ አስፋው በነገሩ በጣም ተቸገረ። ከዚህ በፊት የትምህርት ቤት ዲሬክተሩ ሕፃናዊ ነበር። አስፋው የመጀመሪያው ኢትዮጵያዊ ዲሬክተር ነበር። አሜሪካ ስለ ትምህርት ተምሯል። “የፈረቃ ፕሮግራም ብንጀምርስ?” አለኝ፤ እቅዱንም አስረዳኝ። በዚያን ዘመን የትምህርት አመራር መሠረት በቀን ሰባት ክፍለ ጊዜዎች ነበሩ። እያንዳንዱ ክፍለ ጊዜ 45 ደቂቃ ነው። በቀን አንድ ክፍለ ጊዜ የጥናት ክፍለ ጊዜ ነበር።

የሁለተኛ ደረጃ ተማሪዎች በጠዋት እንዲመጡ፣ አንደኛ ደረጃዎች ደግሞ ከሰአት በኋላ እንዲመጡ በማድረግ፤ ሁሉም በቀን ስድስት ክፍለ ጊዜ ተምረው አንዱን የጥናት ክፍለ ጊዜ በየቤታቸው ያጥኑ አለኝ። የፈረቃ ትምህርት በኢትዮጵያ የተለመደ ባይሆንም በሌሎች አገሮች ግን የተለመደ መሆኑን ነገረኝ። በተሰይ በየዛፉ ስር ቁጭ ብለው ለሚገኙት በማሰብ በእቅዱ ተሰማግሁ።

ከመምህራን ጋር ተጨማሪ ምክክር ተደርጎ ሁሉም ተሰማሙ። ከዚያ ለተማሪዎች ተነገረ፤ ተማሪዎችም አቤት ሲገቡ ለወላጆቻቸው አንዲነግሩ አደረግን። በእቅዱ መሰረት ሁለተኛ ደረጃ ተማሪዎች ጠዋት በአንድ ሰአት መግባት ነበረባቸው፤ አንደኛ ደረጃዎች ደግሞ በሰባት ሰአት መምጣት ነበረባቸው። የፈረቃ ትምህርት በኢትዮጵያ የተጀመረው እንዲህ ባለ ሁኔታ በመቀሌ ነበር። እቅዱ በወላጆች ዘንድ ታላቅ ተቃውሞ አሳይቷል። ልጆቻችንን ግማሽ ቀን ብቻ የሚያስተምር ዲሬክተር መጣብን በማለት ወቀሳው አሰክ ትምህርት ሚኒስቴር ደረሰ። ለችግሩ መፍትሄ ለመስጠት ባለሥልጣናት መጡ፤ በውሳኔአችንም ተሰማምተው ተመለሱ።

በዚያን ጊዜ ግደይ ፍትን የሰድስት ወር ነፍሰ ጡር ነበረች፤ አንደዛም ሆኖ ባለሥልጣናቱን ቤታችን ጋብዛናቸው ነበር። አንድትወልድ የምንፈልገው ናዝሬት ኃይለማርያም ማሞ ሆስፒታል መሆኑንና ወደዛ ለመሄድ ግን መጓጓዣ ችግር አንደሆነ ነግረናቸው ስለነበር ሲመለሱ ግደይ ከአነርሱ ጋር አንድትሄድ በማድረግ መፍትሔ ሰጡን። ግደይ ከአነርሱ ጋር ወደ አዲስ አበባ ከዚያም ወደ

ወደጆቻችን ወደ ናዝሬት እንደ ሶር ዮደር ቤት አመራች። ግንቦት 16/1955 ፍትን ወለደች። ሲት ልጅ በማግኘታችን ደስታ በደስታ ሆንን።

ከወራት በኋላ ወደ ባሕር ዳር ፖሊ ቴክኒክ ኢንስቲትዩት መዘዋወሪያ የሚገልጥ ደብዳቤ ደረሰኝ። የትምህርት አመቱን መቀሌ ጨርሼ ወደ ባሕር ዳር የሚሄዱትን እቃዎቻችን ቀረቃቅቤ ጨረሰኩ። በመሰከርም እቃችን ወደ ባሕር ዳር እንዲላክልን አመቻቸኩ። ከዚያም መጀመሪያ ወደ አዲስ አበባ ቀጥሎም አዲሲቷን ልጄን ፍትን፣ ትልቁን ልጄን አማኑኤልንና አናታቸውን ለማየት ወደ ናዝሬት ገሰገሰኩ። ከረምቱን ሙሉ አዛው አሳለፍን። ማረፊያ ይሆንን ዘንድ በመጽሐፍ ቅዱስ አካዳሚ አንድ የመምህር ቤት ተሰጠን፤ በዚያ የክረምት ወቅት ከመቀሌ ጌታን የተቀበሉ 15 ሰዎች መጥተው ለሁለት ሳምንት ያህል የደቀመዝሙርነት ትምህርት የማሰተማር አድል አግኝቼ ነበር።

ኑሮ፣ ሥራና አገልግሎት በባሕር ዳር

መሰከረም (1956) ሲጠባ ቤተሰባችን ማለት ግደይ፣አኔ፣አማኑኤል እና ፍትን በሁለት ሞተር አይሮፕላን ወደ ባህር ዳር በረርን። ወደ መቀሌ በሁለት ቀን የአውቶቡስ ጉዞ ነበር የሄድነው። በአውሮፕላን መሄዳችን ትልቅ ነገር ነበር። ከግማሽ ሰአት በረራ በኋላ ደብር ማርቆስ በሰገበሌፕ የተሸፈነ ሜዳ ላይ አረፍን። አንድ ፈረንጅ ለመጀመሪያ ጊዜ አዚህ ሲያርፍ ደንግጦ “በድንገተኛ ነው አንዴ ያረፍነው” (Is this emergency landing?) ብሏል አሉ። የባሕር ዳር አይሮፕላን ማረፊያ ግን ከተማ መሐል ጥሩ ሜዳ ላይ ነበር። በአንዲት ታከሲ ተሳፍረን ወደ ተዘጋጀልን አዲስ ቤት አመራን።

የትምህርት መማሪያው ሲገነባ ለመምህራንም መኖርያ አንድ ባለ ሰዓት ፎቅ ቤት ተሰርቶልናል። ሰለተኛው ፎቅ ለወንድ ላጤዎች የሚሆን ባለ አንድ መኝታ ቤት ነው። አኛ ምድር ቤት ባለ ሁለት መኝታ ቤት ተሰጥቶን በደስታ ባሕር ዳር መኖር ጀመርን።

በጣና ሐይቅ ዳር የተመሠረተችው ባሕር ዳር ከአዲስ አበባ 575 ኪሎ ሜትር፣ ከደብረ ማርቆስ 275 ኪሎ ሜትር ከጎንደር ከተማ 175 ኪሎ ሜትር ርቀት ላይ የምትገኝ ከተማ ናት። በቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ ጊዜ ሁለተኛ የኢትዮጵያ ዋና ከተማ እንደምትሆንም ትታሰብ ነበር። የጢስ አባይንና በጣና ሐይቅ ወለጥ የሚገኙትን ብዙ ገዳሞች ስመጎብኘት የሚመጡትን ጎብኚዎች የምታስተናግድ ከተማ ናት። ጢስ አባይ ትኩረቱን የላበ ከስተት ነበር። አባይ እንዴት ይጤሳል? ለማየት አጓጉቶኝ ነበር። አድል አግኝቼ ሳየው አውነትም ይጠላል። አባይ ከጣና ወጥቶ 20 ኪሎ ሜትር ያህል ከተጓዘ በኋላ ከታላቅ ገደል ላይ ቁልቁል ወርዶ ከስሩ ያሉትን ድንጋዮች ሲመታ ፍንጣቂው ወደ ላይ ሲነጥር ጢስ ይመስላል። ከበላዩም ቀስተ ደመና ይፈጥራል፤ ይህን ለማየት ጎብኚዎች ካገር ውስጥና ውጪ አገር ወደ ባሕር ዳር መጥተው አድረው ጢስ አባይ ወደ ምትባለው ትንሽ ከተማ ይጓዛሉ። በዚያ የአባይ ወንዝ በከፊል ተገድቦ ኤሌትሪክ አንዲያመነጭ ተደርጓል።

ጢሱን በጉልህ ለማየት መገንዳ ቀላል አይደለም። እስከ ጢስ አባይ ከተማ በመኪና ጉዞ ከተደረገ በኋላ፤ ከመኪና ይወረድና በአግር ትልቅ ቁልቁለት ይወረዳል፤ የአባይ ወንዝ በሙሉ ተሰብሰቦ በሚያልፍበት ጠባብ ቦታ ባለች ከዘመናት በፊት በተሰራች ድልድይ በመሸገር፣ ወገብ የሚፈታተን ዳገት ይወጣና አባይ ፏፏቴ ፊት ለፊት ይደረሳል። የትዕይንቱ ቦታ አዛ ነው። ቦታው ላይ ሲቆም በግምት ሁለት መቶ ሜትር ርቆ ድንጋይ ላይ የሚፈጠፈጠው ውኃ ፍንጣቂ እንደ ጭሰ ይተናል፤ ቁራሰቶች በአውሮፕላን ወደ ባሕር ዳር መጥተው፣ በመኪና ወደ ጢስ አባይ ከተማ ሄደው፣ በአግራቸው ኳትነው አዚህ ቦታ ሲደርሱ በአድናቆት ዋው! ይላሉ።

የአባይ ወንዝ ከጣና ወጥቶ፣ ወደ ደቡብ ይፈላል። ጎጃምንና ጎንደርን አካሎ ወደ ምእራብ በመፍሰስ ጎጃምንና ሸዋን ያካልላል። ወሰጋ ሲገባ ፊንጫ ኤሌትሪክ አመንጭቶ፣ ታላቁን ግድብ ሞልቶ፣ ከዚያም ለጎረቤት የሚተርፍ ኤሌትሪክ አመንጭቶ፣ ሱዳን ሲገባ ካርቱም ላይ ከነጭ አባይ ጋር ይገናኛል።

የአኛ አባይ ጥቁር አባይ (BLUE NILE) ያስባለው ከኢትዮጵያ ይዘት የሚሄደው ደለል ነው። ካርቱም ከተማ ላይ የሁለቱ ወንዞች መልክ በግልጽ ይታያል። (እነዚህ ሁለት ወንዞች ሲገናኙ የማየት እድል አግኝቻለሁ፤ “ወይ ያገሬ አፈር!” በማለትም ተቆጭቻለሁ።) ከዚያም ወደ ሰሜን በመፍሰስ ግብጽ ሲገባ የግብጽን ህዝብ የሚመግበውን የአስዋን ግድብ ይሞላል። ከግድቡ በኋላ በመስኖ ለብዙ የእርሻ ልማት ከዋሰ በኋላ ቀሪው ውሃ የካይሮን ህዝብ ውሃ አጠጥቶ አሌግዛንደሪያ ከተማ ደርሶ ሕዝቡን ውሃ ከጠጣ በኋላ ሜድተራንያን ባህር ይገባል። ግብጽ የአባይ ወንዝ አንዳይነካባት የምትፍረጨረጨው ሰዚህ ነው።

የአባይ ወንዝ ከጣና ወንዝ ይወጣል ይባላል፤ ፈረንጆችም ጣናን የሰማያዊው አባይ ወንዝ መነሻ ያደርጋሉ። ግን አይደለም፤ አባይ የሚመነጨው ከደብረ ማርቆስ ወደ ሰሜን በኩል ከምትገኝ ተራራ ስር ነው። ከተራራዋ ስር ሲመነጭ (ግልገል አባይ ይባላል) ወደ ሰሜን አቅጣጫ በመፍሰስ ጣና ይገባል። ሌሎችም ወንዞች ከብዙ አቅጣጫ ወደ ጣና ይገባሉ፤ ስለዚህ አባይ ከጣና ሲወጣ ወኃው በርካት ያለ ይሆናል።

የባሕር ዳር ከተማ የምትገኘው አዚህ ቦታ ላይ ነው። የቴክኒክ ት/ቤቱም የተሠራው አዚህ ነው። ትምህርት ቤቱ ግርማዊ ቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ ለቭየት ሕብረትን በጎበኙበት ወቅት ለማስታወሻ መስኮቦች የሠሩልን ነው። የመጀመሪያዎቹ ተማሪዎች በ1955 ዓ.ም መጨረሻ ወደ ሁለተኛ ደረጃ መግቢያ ፈተና (ማለትም ከ8ኛ ወደ 9ኛ ለማሰፍ የሚሰጠውን ቤሔራዊ ፈተና) ከፍተኛ ውጤት ያገኙ ነበሩ። ግን የተዘጋጀው ሥርዓተ ትምህርት ከፍተኛ ስለ ነበር ብዙዎቹ ሲከብድባቸው ተገንዘብን። ስለዚህ ወደፊት የምንቀበላቸውን ተማሪዎች አስረኛ ከፍል የጨረሱ አንዲሆኑ አደረግን።

ትምህርት ቤቱ በአዳሪነት 1000 ተማሪዎች ማስተናገድ የሚችልና በአምስት የሙያ መስኮች ማለትም፡- በአግሮ መካኒክ፣ ኤሌትሪክ፣ ኢንዱስትሪያል ኬምስትሪ፣

ቴክስታይልና የእንጨት ቴክኖሎጂ ስማሰልጠን የሚያስችል ነው። መስኮቦች ት/ቤቱን ሠርተው ሲሰጡን በዚያ የሚያስተምሩት መምህራን የምዕራብ አገር ተወላጆች እንዳይሆኑ ገደብ ጥለውብን ነበር። በመጀመሪያው ሁለት አመቶች አብዛኞቹ አስተማሪዎች አሜሪካ ሠልጥንን የመጣን ኢትዮጵያውያን ብቻ ነበርን። ከሁለት አመት በኋላ ግን በቂ ኢትዮጵያውያን መምህራን ስላልነበርን ህንዶችና አንግሊዝኛ የሚያውቁ ሩስያኖች ተፈልገው መጥተው እንድንዳስተምሩ ተደረገ። በመጀመሪያው አመት አብዛኛውን ጊዜአችንን ያጠፋነው በሩስያ የተሠሩትን መሳሪያዎች በማጥናት ነበር። የሚያሰጡትን እምስት ኤክስፐርቶችና ተርጓሚዎች ነበሩ። ከባድ ተግዳሮት ነበረብን። እንዲሁም በሩስያን የተጻፉትን የመሳሪያዎች መመሪያ (ማኑዋል) ወደ አንግሊዝኛ መተርጎም ነበር።

ከመላው ኢትዮጵያ በስምንተኛ ክፍል ፈተና ጥሩ ውጤት ያገኙ 250 ተማሪዎች ተመልሞለው የነበረ ቢሆንም የመጡት 235 ነበሩ። ተማሪዎቹ ከፍተኛ ውጤት ያገኙ ቢሆንም የትምህርቱ ይዘት ግን ከባድ ነበር። ስመጀመሪያ ጊዜ ከ8ተኛ ክፍል የተቀበልናቸውን በከረምት በማስተማር ፕሮግራሙን እንዲጨረሱ አደረግን። ይህም በመጀመሪያና በቀጣይ ዙር ተማሪዎች መሃከል የነበረው ልዩነት አስተዳደራዊ ችግር ፈጥሮ ተማሪዎች አስከማደም ደርሰው ነበር።

የፖሊቴክኒክ ኢንስቲትዩት በባሕር ዳር መከፈት ለከተማዋ መስወጥ በዋናነት አስተዋጽኦ አድርጓል። ቀደም ብሎ የተከፈተው የጥጥ ፋብሪካ ለከተማው ዋና የኢኮኖሚ ለውጥ ያመጣ ቢሆንም ታላቅ የማህበራዊም ለውጥ የጀመረው የፖሊቴክኒክ ኢንስቲትዩት መከፈት ነው። ከማህበራዊ ለውጦቹ መከሰል እንደኛው የተቋሙ መምህራን እናደርደር ዘይቤ ነው። በአቢይ ጳም ጊዜ ሉካንዳዎች ስለሚዘገ፡ አስተማሪዎቹ እንዲት መሲና አርደው ቅርጫ ተከፋፈሉ። ይህም በከተማው ተሰማ። ጉድ ተባለ! ቄሶች ተሰብስበው ወደ አውራጃ አስተዳዳሪ በመሄድ አቤት አሉ። አስተዳዳሪው የተማሩና ዘመኑን የሚያውቁ ስለነበሩ እስረድተው አሰናበቷቸው። ሌላው ማህበራዊ ለውጥ አኔ በቤቴ የጀመርኩት እምልኮ ነበር። ዝርዝሩን ዝቅ ብዬ አገልጸሁ።

ወደ ባሕር ዳር በመምህርነት ነው የመጣሁት። በወቅቱ ዲሬክተሩ በከሪ አብዱላሂ (አሁን ዶክተር) ነበር። በከሪ ጎበዝ ነው፤ ዲሬክተር የሆነው ከሁላችንም በትምህርት ደረጃ ስለ በሰጠ አልነበረም፤ ከሁላችንም በፊት ቀድሞ ወደ ኢትዮጵያ ተመልሶ የትምህርት ቤቱ የመጨረሻ ግንባታ ላይ ከመስኮቹ ጋር ሠርቶ ስለነበረ ጭምር ነው። አኩያችን በመሆኑ አብዛኞቹ መምህራን እስቸገሩት “ክኛ አኩል ሆኖ እንዴት የኛ አስቃ ይሆናል” በሚል ሰሜት አስጨነቁት። በበኩሌ ዲሬክተሪ በመሆኑ ምንም ቅሬታ አልነበረኝም ነበር፤ ይህን ስለተረዳ ይመስለኛል ስሥራ ወደ አዲስ አበባ በሚሄድበት አጋጣሚ ሁሉ አኔን ወክሎ ነበር የሚሄደው።

በከሪ ከአስተማሪዎች ጋር መግባባት አልቻለም ተብሎ አርሶን ወደ ሌላ አዛውረው የወይዘሮ ለሂን ት/ቤት ዲሬክተር የነበረውን አቶ ይፍሩ ገበየሁን ከደሴ አመጡልን። በእውነቱ ከሆነ በዲሬክተርነት ልምድ ማካበቱ እንጂ የትምህርት ደረጃው ከአኛ ጋር አኩል ነበር። ይፍሩ ጎበዝ ዲሬክተር ነበር። በማስተማሩና በማደረጃጀቱ ከጎኑ አልተለየሁትም ነበር። በአመቱ መጨረሻ አኔም ምክትል ዲሬክተር ሆኜ ተሾምኩኝ።

የጌድዮንና የሄኖክ መወለድ

ግንቦት 10 ቀን 1956 ዓ ም ጧት ከመኝታዬ ስነሳ ሌሊት ያየሁት መጥፎ ህልም ትዝታ እየረበሸኝ ነበር። ህልሙ የፈጠረብኝን ሰሜት ሰግደደ አካፈልኳት፤ አኔም መጥፎ ህልም እይቼ ነበር አለችኝ። አክታትላም ሌሊት ደም እንደ ፈሰሳት ነግረችኝ። የህክምና አውቀት ስላላት “የዚህ ደም መታየት የምን ምልክት ነው?” ብዬ ለጋት ባዘለ ድምጽ ጠየኳት። “ጥሩ ምልክት አይደለም” ነበር መልሷ። አቅዳችን አማኑኤልና ሩትን ባዋሰዷት ዶክተሮች አጅ በናዝሬት ሄዳ እንድትወልድ ነበር። በሁኔታው ልቤ በጣም ተረበሸ። ገና ማለዳ ጠዋት ስለ ነበር ወደ አንዲት ክፍል ገብቼ በግንባሬ ተደፍቼ። “ጌታ ሆይ! ምን ሊመጣብን

ነው?" በማለት በጸሎት መንፈስ ቆዘምኩ፤ ወዲያው ልቤን የሞላው ሃሳብ፡- ሮሜ 8:28 "እግዚአብሔርንም ለሚወዱት አንደ አሳቡም ለተጠሩት ነገር ሁሉ ለበጎ እንደሚሆን እናውቃለን" የሚለው ነበር። ከጸሎት ስነሳ "በእኔ ላይ የሚደርስ ማንኛውም ነገር ለእኔ ጥቅም ወይም ለኔታ ክብር ነው፤ ለሁሉቱም ተዘጋጅቼአለሁ" ብዬ ቀኑን ለእግዚአብሔር ሰጥቼ፣ ቁርሴን በልቼ ወደ ሥራዬ ሄድሁ።

ረፈድ ሲል ግደይ እኔን ፍለጋ ወደ ት/ቤት መጣች። ክፍል በማስተማር ላይ ስለ ነበርኩ አቶ ይፍሩ ገበየሁ መኪና አዞላት ወደ ሆስፒታል ተወለደች። ሹፌሩ ሲመለሱ አልጋ ይዛ መተኛቷንና ክቤት እንዲመጣላት ምትፈልግውን አቃ ዝርዝር ነገሩን፤ ወዲያው ይገልጻት ሄድሁ። ተመቻችታ ተኝታ አገኘች። አረፍ ማለቷን ሳስብ "ማታ አመጣለሁ" ብዬ ወደ ቤት ተመለስኩ።

ወደ ማታ ላይ ተመልሼ ስሄድ ክፍሏ ወሰጥ የለችም። የሠራተኞች ፈረቃ የሚለወጥበት ሰዓት ስለነበር ወደ ነርሶች ቢሮ ሄጄ "ቁጥር 2 ተኝታ የነበረችው ወዴት ሄደች?" ብዬ ስጠይቅ "ወደ ቤት ሄዳለች አሉኝ" ግራ ገባኝ። ሊሆን አይችልም ብዬ ወደ ቀዶ ጥገና ክፍል አካባቢ ሄድኩ። ዶክተሩ በሩን ክፈት ሲያደርግ አየት አደረገኝና "ወንድ ልጅ ገላግለናታል" ብሎ በሩን ዘግቶ ተመለሰ። የጌዴዎንን መወለድ እንዲህ ባለ ሁኔታ ነበር የለማሁት።

በ1957 ዓ.ም በምክትል ዲሬክተርነትና የትምህርት ክፍል ኃላፊ ሆኜ መሰራቴን ቀጠልኩ። ህፃኑ ጌዴዮንም በማደግ ላይ ነበር። ሁላችንም ደስተኞች ነበርን። የቤታችንን ደስታ የሚያደረጋለች ምንም እንኳን ላይ ማስተዋል ጀመርን። ጌዴዮን አንደ በፊቱ ጭናችን ላይ ቆሞ መጫወት አያቃተው፤ ቀኝ አግሩ አሱን ተሸክማ መቆም አያቃታት ዝልፍልፍ ማለት ጀመረች። ደጋግመን በተለያዩ መንገድ ለማቆም ሞክርን ውጤቱ ተመሳሳይ ነበር። አግሩ ጠንክራ መቆም አትችልም ተዘልፍልፋለች። ደነገጥን፤ ምንሆኖ እንደሆነ ማወቅ ስላልቻልን ተረበሽን። ወደ ሆስፒታል ወሰድነው። ዶክተሩ "ፖሊዮ ነው" አለን፤ "ፖሊዮ?" የበለጠ ግራ ገባኝ ፖሊዮ ምን እንደሆነ አላውቅም። ግደይ ለቅሶዋን ለቀቀችው።

"መድኃኒት የለውም አግሩ እንዲጠንክር አሻሽሉት፤ መታጠቢያ ገንዳ ወሰጥ ውኃ ሞልታችሁ እንዲንላፈፍና አግሩን እንዲያንቀሳቅሱ ኮርኩሩት፤ ፍል ውኃ ያለበት ቦታ ውሰዱት" አለን።

በጣም እዝነን ወደ ቤታችን ተመለስን። በቤታችን መታጠቢያ ገንዳ የለንም፤ ያለን ሻወር ነው። ገንዳ አንዴት ማግኘት እንደምችል አሰብኩኝ፤ ወደ አንጨት ቴክኖሎጂ ክፍል ሄጄ ትልቅ የአንጨት ገንዳ አሰራሁ። ወደ ብረታ ብረት ክፍል ሄጄ ይጥና በየገን በቆርቆሮ እንዲለብደውና ውኃ መያዝ እንዲችል በሶልደር (የሚቀልጥ ብረት) እንዲያያዝ አሰደረግኩ። በትልቅ ብረት ድሰት ውኃ እያሞቅን ገንዳውን ሞልተን እዚያ ወሰጥ እንዲንቦራጨቅ አደረግን። የምንችለውን ሁሉ ማድረጋችን ጥቂት የህሊና አረፍት ቢለጠንም የጌዴዮን ፈጽሞ አለመዳን ግን ያስጨንቀን ነበር። በዚያን ጊዜ ግደይ ሄኖክን ነፍሶ ጡር ነበረች። የመውለጃዋ ቀን ሲቃረብ ወደ ናዝሬት ሄዳ እንድትወልድ ቅድመ ዝግጅታችንን ጨርሰን ሄደች። ሰኔ 24 ቀን 1957 ዓ.ም በዶክተር ቨርነር ክራትዝ እጅ ሄኖክን ተገላገለች። አራተኛ ልጅ!

የሰንብት ጥያቄ

ከሄኖክ መወለድ በኋላ ብዙም ላልቆይ የሰራ መልቀቂያ ደብዳቤ ጽፌ ወደ ትምህርት ሚኒስቴር የሁለተኛ ደረጃና የሙያ ት/ቤቶች ዋና ዲሬክተር አቶ ኃይለ ሚካኤል ምላግና ጋር ቀረብኩ። ደብዳቤዬ አጭር ነበረች።

"ትምህርት ሚኒስቴር አስተምሮኛል፤ ለከፍተኛ ትምህርትም ወደ ወጭ አገር ልከኛል፤ የመጀመሪያ ሥራ ቀጣሪዬም ነው (በ48 ዓ.ም ከተግባረ ዕድ እንደወጣሁ በአስተማሪነት እዛው መቀጠሬን መጥቀሴ ነው) ስለዚህ ሁሉ በጣም እያመሰገንሁ ከሥራ እንዲያሰናብተኝ በማክበር አመለክታለሁ"።

ደብዳቤውን ሰጣቸው እንደ መደንገጥ አሉና "ምነው ከይፍሩ ጋር ተጣላችሁ እንዴ?" አሉኝ። "የለም አልተጣላንም" አልኳቸው። "ታዲያ ለምን ልትለቅ

ፈለግህ?":: ደጋግሜ ያሰብኩበትን ጥያቄ ነበር የጠየቀኝ:: ከመናገሪ በፊት ጊዜ ወሰድኩ:: ሁለት ምክንያቶች ነበሩኝ ባሕር ዳርን እንድለቅ የገፋፋኝ:: ምንም ሳልደብቅ ሁለቱንም ነገርኳቸው::

"አንደሚያውቁት የልጅ የጌዴዎን ጤንነት ያሳሰብኛል:: ለእርሱ የተሻለ የህክምናና የፍል ውኃ አገልግሎት ለማግኘት ወደ መሃል አገር ጠጋ ማለት ይገባኛል:: በተጨማሪ እንደሚያውቁት የወንጌላውያን ቤተክርስቲያን አማኝ ነኝ:: የቤተክርስቲያኔም ሊቀ መንበር ነኝ:: የመሪዎች ስብሰባ የምናደርገው በአረፍት ጊዜዬ ነው:: በአሁኑ ጊዜ የሜኖናይት ሚሲዮን የትምህርትና የህክምና አገልግሎቱን ለአገሬው ለዎች አያዳረሰ ነው:: እኔም የዚህ አገልግሎት ተካፋይ እንድሆን በተደጋጋሚ ጥሪ ቀርቦልኛል:: ከወንጌላውያን አማኝ ወገኖቼ ጋር በመሆን የምንወዳት አገራችንን በጤናና በትምህርት ረገድ የሚጠበቅብኝን ለማድረግ እፈልጋለሁ:: ለቤተክርስቲያኔ ጥሪ ምላሽ መስጠት እፈልጋለሁ" አልኳቸው::

በጥምና ካዳመጡኝ በኋላ "ጌዴዮን አሁን አንዴት ነው?" ፈታቸው ላይ ሃዘኔታ አነሱበኩ:: "ደህና ነው ቢሆንም ግን የተሻለ ሕክምና ማግኘት አለበት፤ ለዚህ ደግሞ ወደ መሐል አገር መምጣት አስፈላጊ ነው" አልኳቸው በድጋሜ ቀጠል አደርገው "ሚሲዮኑ የሕክምናና ትምህርት አገልግሎት የት አካባቢ ነው የሚሰጠው?" አሉኝ እንደማሰብ ብለው:: "አብዛኛው አገልግሎታችን ናዝሬት አካባቢ ነው፤ ሐረር ጠቅላይ ግዛትም አለን" አልኳቸው:: "ልናሰናብትህ እንፈልግም፤" አሉኝ:: ደንገጥ አልኩ አንላቅህም ሊሉኝ ነው አንዴ ብዬ በሆዴ አሰብኩ:: ጥቂት ዝም ብለው ቆይተው "በዚያው አካባቢ ዲሬክተር ብናደርግህስ?" አሉኝ:: "ለምሳሌ የት?" አልኩ በፍጥነት:: "ለምሳሌ ሐረር መድሃኔ ዓለም፤ ደብረ ብርሃን መምህራን ማሰልጠኛ፤ አዲስ አበባ ምንጊክ ት/ቤት፤ ናዝሬት አጼ ገላውድዮስ" አሉኝ:: ናዝሬት አጼ ገላውድዮስን መረጥኩ:: እርሳቸውም ደስ አላቸው የዘውውርና የሹመት ደብዳቤውን በማግሥቱ መጥቼ አንድወሰድ ነግረውኝ ወጣሁ::

የሹመት ደብዳቤው ከሐምሌ 21/1957 ጀምሮ ተፈጻሚ እንዲሆን ይላል:: አንድ ወር ያህል ጊዜ ነበረኝ ስለዚህ ወደ ፖሊቲካኒክ ተመልሼ፤ የጀመርኩትን የሚቀጥለውን አመት የጊዜ ሰሌዳ፤ የተማሪዎች የመምህራን ሥራ ድልድል ጨረሰኩ:: እቃችንን በፖሊቲካኒክ የጭነት መኪና ጭነን ባሕር ዳርን ለቀን ወደና ዝሬት አቀናን::

የአጼ ገላውድዮስ ት/ቤት ዲሬክተርነት፣ አገልግሎት በናዝሬት

ናዝሬት እንደገባን በጥቂት ቀናት ውስጥ የአጼ ገላውድዮስ ትምህርት ቤት ዲሬክተር ከነበረው ግብጻዊው ሥራዬን ተረከብሁ:: ፊጥኔ አራሴንና ትምህርት ቤቱን ማዘጋጀት ጀመርሁ:: እንደኛው ዝግጅቱ ከአቶ ተገኔ ከሚባሉ የአውራጃው ት/ቤቶች ሥራ አሰኪያጅ ጋር መለማመድ ነበር::

ትምህርት ቤቱ ምንም ልዩ በጀት አልነበረውም:: የተሰበሩ ወንበሮችን ለመጠገንና ለማጸዳዳት እቶ ተገኔን ገንዘብ ብጠይቅ ምንም በጀት እንደ ሌላ ነገሩኝ:: የቀድሞው ዲሬክተር የተማሪዎችን እጅ ስራ ውጤቶች ሽያጭ ገንዘብ ለእርሳቸው እንዳሰረከብ ሰጥቶኝ ነበር:: እኔ ግን ለእቶ ተገኔ በማሰረከብ ፈንታ ለተሰበሩ መቀመጫዎች መጠገኛ የሚሆኑ ምስግሮችና ኮላዎች ገዛሁበት:: ይህም እርምጃዬ በእኔና በእቶ ተገኔ መካከል የአሠራር ግጭት ጫረ::

ጥቂት ቆይቶ ብዙ ተማሪዎች እንደቀበል የሚያዝ ወረቀት ደረሰኝ:: አብዛኛቹ ወንበሮች ለተሰበሩ ባለው አግዳሚ ወንበር መቀበል ከባድ ነበር:: ወንበሮች ትንሽ እንደሆኑና ባዶ ክፍሎች እንዳሉ በመግለጽ ወንበር እንዲሰጠኝ አመለክትኩ:: ሸዋ ትምህርት ቤቶች ጽ/ቤት አመልክት ተባለሁ:: ወደእዚያ ሄጄ የተማሪዎች መቀመጫ ካልሰጣችሁኝ ተማሪ መቀበል አልቻልም በማለት አመለክትኩ:: ታላቅ ተግዳሮት ነበር:: ቤሆንም ይለጥሃል ተባለሁ::

ወደ ናዝሬት ዲሬክተር ሆኜ ልዘዋወር መሆኑን ሊያውቁ ብዙ ሰዎች እን አሰራት ገብሬ ጨምሮ "የናዝሬትን ተማሪዎች እትችላቸውም" በማለት አስፈራርተውኝ

ነበር። ባልፈራም ግን በቀ ዝግጅት ማድረግ ነበረብኝ።

መስከረም መጀመሪያ ላይ የመምህራን ስብሰባ ጠራሁ፤ በዚያ ስብሰባ ላይ ስለተማሪዎች ዲሲፕሊን ያለኝን እቅድ ገለጸኩላቸው፤ ሰፊ ውይይት አደረግን። ፡ በወይይቱ ላይ እንደ ነባር ሕንጻዊ መምህር ብደግ ብሎ፣ ተማሪዎቹ በጣም አስቸጋሪ እንደሆኑ በሃይል ቃል ገለጸ፤ እንዲህ በማለት፡-

“መምህራንን እያከብሩም፣ የሚነገራቸውን አይሰሙም፤ እኩብርት የማያውቁ፤ ባለጌና መረን ናቸው”። የአገሬ ወጣቶች በውጭ አስተማሪ እንዲህ ሲተቹ መሰማት በእውነቱ አሳዘነኝ።

እኔም ፍርጥም ብዬ፡- “ተማሪዎች የሚያንጸባርቁት ባህሪ እኛ እንዲሆኑ የምንፈቅድላቸውን ዓይነት ነው። ሁላችንም በድስፕሊን ጉዳይ እንደ አቋም ከኖረን ጋጠ ወጥነታቸው ይገታል። ከዚህ በኋላ ተማሪዎች ሲያጠፉ ማስታወሻ ጽፋትሁ ላኩልኝ፤ የመጀመሪያው ወር ላይ በዙ ማስታወሻዎች ሊላኩ እንደሚችሉ አስባለሁ፤ እኔ እንደ እግባባቸው አስተናግዳቸዋለሁ።

አንድ ነገር እንድታውቁልኝ አፈልጋለሁ፤ ያም እንደምተማመንባችሁ ነው። አስተማሪና ተማሪ ተከሳችሁ ቢሮዬ ብትመጡ አቋሜ አስተማሪው ልክ ነው ብዬ ነው የማምነው። እንደ እምነቴ ግን እንድትሆኑ አጠብቃለሁ። ብቃታችሁን ልታሳዩኝ ይገባል” አልኳቸው።

ትምህርት ተጀመረ፤ የመጀመሪያው ሳምንት የሰርአት ማሰከብር መማሪያ ጊዜ ነበር። ተማሪ በሰለጠኑ ክፍል መግባት አለበት። አርፋጅ ተማሪና ክፍል ውስጥ የሚረብሽ ተማሪ ወደ እኔ ይላካል።

በተማሪዎቹ ረብሻ የተማረረው ሕንጻዊ መምህር ዘጠኝ ተማሪዎች ይዞ ወደ ቢሮዬ በመምጣት ጥፋታቸውን ነግሮኝ ወጣ። የእያንዳንዱን ስም ከተሰጠኝ ዝርዝር ጋር ለማመሳከር መጠየቅ ጀመርኩ። እንዲሁም እኛን ኪሉ ዉስጥ አድርጎ እየተንጠባረረ ስሙን ነገረኝ፤ ያባቱን ስም ሰጠዬቀው እንደዛው እንደተንጠባረረ መለሰልኝ። ከመቀመጫዬ ተነስቼ ፊቱ ቆምኩ፤ ባላሰበውና ባልጠበቀው ሁኔታ

በጥፈ እጠናገርኩት። ቁጣ ባዘለ ድምጽ “የምታናገረው ጃንሆይ እዚህ ወንበር ላይ ያስቀመጡትን ሰው ነው” ብዬው ተቀመጥሁ። የቀሩትን መዝግቤ ከዚህ በኋላ በምንም ምክንያት እኔ ጋር ተከሰው ቢመጡ ወላጅ ይዘው እንዲመጡ ነገሬ አሰናበትኳቸው። የዛን ቀን በጠብራራው ልጅ የደረሰው ነገር በመላ ትምህርት ቤቱ ውስጥ ተሰማ። የተማሪዎቹ ረብሻ ቀስ በቀስ እየቀነሰና እየረገበ መጣ።

እጼ ገላውድዮስ ት/ቤት የዲሬክተርነት ስራዬን እየሰራሁ በናዝሬት መሰረተ ከርሱቶስ ቤተ ክርስቲያን አገልግሎት ጀመርሁ። በዚያን ጊዜ የመጀመሪያው የመሰረተ ክርስቶስ መጋቢ ሆኜ ተካንኩ። በተካንሁበት ቀን መልአከት ያቀረበው ፖል ጊንግሪክ ነበር፤ በመልአከቱ መሐል ለሕይወት ዘመኔ የቀረልኝን ነገር ተናገረ። “የዛሬው ቀን ለመሠረተ ክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን ታላቅ ቀን ነው፤ ሚሊዮንም ታላቅ ክብር ሊሰማው ይገባል፤ ነገር ግን ለእያንዳንዱ እንድ ግራም ክብር እንድ ኪሎ ኃላፊነት አለበት” አለ። ይህ እባባሉ በቀጣይ ዘመን አገልግሎቴና ህይወቴ ውስጥ ሁሉ ሳስታውሰው ኖራለሁ።

የፖሊቴክኒክ ኢንስቲትዩት ድሬክተርነት

በእጼ ገላውዲዮስ የዲሬክተርነት ሥራዬ መስመር ይዞ፤ ናዝሬት መሠረተ ክርስቶስም ማገልገል እንደ ጀመርኩ ጥቅምት ወር አጋማሽ ላይ ወደ ትምህርት ምኒስቴር ከግደይ ጋር እንድንቀርብ ደብዳቤ ደረሰኝ። “እኔስ እሽ ግደይ ደግሞ ለምን ተፈለግኻለሁ?” መልስ የሚሰጠኝ አላገኘሁም። ግደይ በወቅቱ የናዝሬቱን ቤታችንን ቀለም እየቀበባች፤ መጋረጃ ስፍታ እየሰቀለች፤ በማሰማመር ስራ ተወጥራ ነበር። የናዝሬት ኑሯችን ተመቸቷታል። በተለይ የጌዲዮንን ጤንነት ለመከታተል ስለ ተመቻት ከሁሉ በላይ አሰደሰቷት ነበር። ቤት እንደገባሁ ስለ ጥሪው ነገርኳት።

የጠሩን አቶ ተደላ ዘዮሐንስ ነበሩ፤ (አቶ ተደላ ግደይንም ያውቋታል፤ ግደይ ሩትን ልትወልድ ስትል ከመቀሌ ይዘዋት የመጡት እሳቸው ነበሩ)። “ዛሬ

ወ/ሮ ግደይን ይዘህ እድትመጣ ያደረግነው ሁለታችሁንም የምንጠይቀው ብርቱ ጉዳይ ስላለን ነው፤ በተጨማሪም ብቻህን ብናነጋግርህ ከእርሷ ልማከር ማለትህ እንደ ማይቀር ስለተረዳን ነው”። “ምን ብርቱ ጉዳይ ይሆን?” የማወቅ ጉጉቴ ጨመረ። “ባሕር ዳር ፖሊቲከኒክ አንድትመለሱ እንፈልጋለን” አሉን። ፡ ቀድማ መልሰ የሰጠኛው ግደይ ነበረች፤ “እይ! ይህ የሚሆን ነገር እይደለም” ስትል። በትህትና ለመናገር ብትሞክርም ለመመስሰ ፍጹም ፈቃደኛ አለመሆኗ ድምጹ የበለጠ ያረጋግጥ ነበር። ሌላው ሁሉ ይቅርና ለልጃችን ስጌዴዎን የተሻለ የህክምና አርዳታ ከምናገኝበት እካባቢ መራቅ አስቸጋሪ መሆኑን አጥብቃ ለመሰረዳት ሞክረች። እቶ ተደላ ግደይን ለማሳመን ጥረታቸውን ቀጠሉ። እኔ ግን ስለ ሁኔታው አስተያየት ከመሰጠት ተቆጥቤ ሁለቱንም እመለከት ነበር። በመጨረሻ ግን በብዙ ልምምጥ እሺ አሰጥቆት።

ፖሊቲከኒክ ኢንሰቲትዩት ለኢትዮጵያ ኢንዱስትሪዎች የሰው ኃይል የሚሰለጠንበት ዋና ት/ቤት ነው። እንዲህ ያለ ሥልጠና አዲስጥ ካለሙትና ካቀዱት መምህራን እንዳ ሃኝ። ወጣቶችን በቴክኒክ ሙያ ማሰልጠን በጣም የምወደው ሰራ ነው። አሜሪካ ድረስ ሄጄ የሰልጠንኩትም ለዚሁ ነው። ወደ ናዝሬት ከመምጣቴ በፊት በአዲስ መነሳላት ትምህርቱን አመራ ነበር ደስተኛም ነበርኩ። እኔም ወደ ባህርዳር መመስሉን ተቀበልኩት። የፖሊቲከኒክ ኢንሰቲትዩት ዳይሬክተር ለመሆን እቃዬን ጭኝ ወደ ባህር ዳር ተመሰለን።

በመጀመሪያው አመት የዳይሬክተርነት ዘመኔ ከአንድኛና ሁለተኛ አመት ተማሪዎች ጥያቄ ቀረበልኝ። “እኛ ወደ ፖሊቲከኒክ የመጣነው ከአሰሪኛ ክፍል ሲሆን ለስተኛ አመት ተማሪዎች የመጡት ከስምንተኛ ክፍል ነው፤ ታዲያ ስንመረቅ ምን የሚባል ወረቀት ነው የሚሰጠን?” የሚል ነበር። እያሰቡ ያስውን ስምጅአለሁ። እንዳልሰማ ምን መባል አለበት ብላችሁ ታሰባላችሁ አልኳቸው። “ከአሰሪኛ የመጣነው ዲፕሎማ ይባል የእነርሱ ከስምንተኛ ክፍል የመጡት ደግሞ ሰርቴፊኬት መባል አለበት” አሉ። ለአቤቱታቸው ምላሽ ሰሰጥ “የሚሰጣችሁ ወረቀት መባል ያለበትን የሚወስነው ትምህርት ሚኒስቴር ነው”

አልኳቸው። ተማሪዎቹም “ትምህርት ሚኒስቴር የእናንተን ጥቆማ መሠረት አድርጎ ነው የሚሰጠን አሉ።” ብዙ ተነታሪክን፤ በመጨረሻ ፤ “የናንተ ኃላፊነት ጸጥ ብሎ መማር ነው፤ የሚሰጣችሁ ሰርቴፊኬት ይሁን ወይንም ዲፕሎም በኋላ የሚወሰን ይሆናል” አልኳቸው። ተማሪዎቹም “የስምንተኛ ክፍሎች ሰርቴፊኬት የእኛ ዲፕሎም መባል አለበት፤ ይህ የማይሆን ከሆነ ትምህርት ቤቱን ለቀን እንወጣለን” አሉኝ። “በሩ ያውላችሁ” አልኳቸው። “ውጡ ነው የምትሰን?” ብለው አከርረው ጠየቁ። በድጋሜ “ጸጥ ብላችሁ የማትማሩ ከሆነ በሩ ያውላችሁ” አልኳቸው።

ወደ ጠቅላይ ግዛቱ ሄደው እቤት አሉ። ንትርኩ ቀጠለ፤ አገረ ገዢው መጥተው መከሩዋቸው፤ እምቢ ሊሉ፤ ለትምህርት ሚኒስቴር እነግርላችኋለሁ ብለው ሄዱ። አገረ ገዢው ብቻ ሳይሆን እኔም አላውቄ ሰለነበር የት/ሚኒስቴር ባለስልጣናት መጡ። የመጡት ባለስልጣናት የቀድሞው የፖሊቲከኒክ ዲሬክተር አቶ ይፍሩ ገበየሁና የንግድ ት/ቤት ዲሬክተር የነበሩት አቶ ሰይፉ ዘለቀ ነበሩ። (አቶ ሰይፉ ዘለቀ የሐረር ጠቅላይ ግዛት ት/ቤቶች ኢኒሰፔክተር በነበሩበት ጊዜ እኔን ስምንተኛ ክፍል እንድፊተን ያደረጉ ሰው ናቸው፤ በዚህ ወቅት ነበር እንዴት እንድንፈተን እንዳደረጉ ዝርዝሩን የነገሩኝ)።

ረዥሙን የአድማ ታሪክ ሰናላጥረው ባለስልጣናቱም የእኔን ወላጅ እጸደቁ። ተማሪዎቹ “እንወጣለን” አሉ። “ልትወጡ ትችላላችሁ፤ ሆኖም ከዚህ ወጥታችሁ የምትገቡበት ት/ቤት የስም” አሉዋቸው። አሻፈረን አሉ። እቃቸውን አሰረከበው ወጡ፤ በመጀመሪያው ቀን እዚያው ከተማ አይሮፕላን ማረፊያ ሜዳ ላይ አደሩ፤ በሚቀጥለው ቀን 5 ኪሎ ሜትር ላይ ሰፍረው አደሩ። የባሕር ዳር ከተማ ሽማግሌዎች እካሄዳቸው እንደማያዋጣቸው ያሉበት ድረስ በመሄድ መከሩዋቸው። ከባሕር ዳር ላይወጡ ቢመለሱ እንድቀበላቸው ተማጸኑኝ፤ እኔም በሁለት ቀን ወሰጥ የሚመለሰን ተማሪ እንድምቀበል ገለጽሁ፤ በማግሥቱ ሁሉም ከንፏን እንደ ተመታች አሞራ ሆነው ተመለሱ፤ ተቀበልኳቸው። በሚቀጥሉት ቀናት ያንን አድማ መሩ የምንላቸውን 12 ተማሪዎች አባረርን።

ይህ በመጀመሪያው ዓመት የዲራክተርነት ዘመኔ ከተማሪዎች የገጠመኝ ተግዳሮት ቢሆንም በአስተዳደርም በኩል ችግር አጋጥሞኝ ነበር። አዳሪ ት/ቤት አንደ መሆኑ መጠን ብዙ ገንዘብ ለተማሪዎች ምግብ ወጪ ይደረጋል። ተጋዛ የሚባለው የምግብ አይነት ደረሰኝ ከሞዴል 6 ጋር ተያይዞ ወጪውን እንዳጽድቅ ይቀርብልኛል፤ ከዚያም በወጪነት ይመዘገባል፤ ምግብ ተገዛ ተብሎ ብዙ ደረሰኝ ይቀርብልኛል፤ ያን ደረሰኝ ስፈርምበት ገንዘቡ በወጪነት ይመዘገባል። በዚህ መልኩ የሚወጣው ገንዘብ ብዙ ነው፤ አላማረኝም፤ አንዴት ልቆጣጠረው? ተጨነኩ። አውጥቼ አውርጄ በመጨረሻ "ምግብ የሚገዛው በጨረታ ነው" አልኩ። የምግብ አይነቶችን ዝርዝር አሰወጣሁና "እነዚህን ምግቦች ት/ቤቱ በሚፈልገው መጠን አስከ ለኔ 30 የሚያቀርብ ነጋዴ፤ በኪሎ/በቁጥር ምን ያህል አንደሚጠይቅ ዋጋ ያቅርብ" አልኩ። ነጋዴው የሚሰጠው ዋጋ የሚያገለግለው ለአንድ አመት ነበር። የምግብ ዋጋ በየጊዜው ተለዋዋጭ ነበር። በተለይ ደግሞ የሽንኩርትና የድንች ዋጋ በተለያየ ጊዜ ብዙ የዋጋ ልዩነት ያሳይ ነበር። ነጋዴው ይህን ሁሉ ከግምት በማሰባት ነበር የሚያዋጣውን ገንዘብ የሚሰጠው።

አንድ ቀን አስተዳዳሪ አንዲሆነኝ የተሰጠኝ ሰው ወደ ቢሮዬ መጣና፡ "አቶ ሚሊዮን፤ በአሁን ጊዜ ድንች አንዱን ጆንያ በሰምንት ብር ልንገዛ አንችላለን፤ ለምን አሰራ ሰድሰት ብር አንከፍላለን" አለኝ። "ድንች አሁን ረከሶ ሊሆን ይችላል ነገር ግን የሚወደደበትም ጊዜ አለ፤ ይህንን ሁሉ አገናዝቦ ነው የጨረታው ዋጋ የተሰጠው" አልኩት። መልሴ አልተዋጠለትም። አንዲያውም ነጋዴውን አንደረዳሁት ቆጠረ። ይህንና ሌሎችንም ነገሮች ጨማምሮ ትምህርት ሚኒስቴር ከሰሰኝ። ከትምህርት ሚኒስቴር ሰዎች መጥተው ጉዳዩን አጣርተው ሄዱ። ጥቂት ቆይቶ አስተዳዳሪው ከአዛ ተነሳ።

ፖሊን ማስተዳደር ቀላል አልነበረም። አዳሪ ት/ቤት አንደ መሆኑ ተማሪዎች በአለምሮም ሆነ በሰጋ ለሚመገቡት ጉዳዮች ሃላፊው አኔ ነበርኩ። ግንኙነቱ ከትምህርት ሚኒስቴር ጋር ብቻ አልነበረም። ከገንዘብ ሚኒስቴር ጋርም ነበር። ለፖሊ. ልዩ ልዩ ከፍሎች የተመደበ በጀት ነበረኝ፤ ገንዘቡን የማገኘው ከገንዘብ

ሚኒስቴር ነው፤ በአመቱ መጨረሻ በተመደበው መሰረት ጥቅም ላይ ያልዋለ በጀት ይመለሳል። አመቱ ከማለቁ በፊት የማንጠቀምበትን ምክንያት ገልጬ ወደ ሌላ አንዲዘዋወርልን ገንዘብ ሚኒስቴርን አጠይቅና ይፈቀድልኛል። አንዲህ ያለው አጋጣሚ የኢትዮጵያን መንግሥት ገንዘብ አወጣጥና አያያዝ አንዳውቅ አደረገኝ። ከአቶ ቡልቻ ደመቅሳ ጋር የተዋወቅሁት ያኔ ነበር። ያኔ አርሳቸው የገንዘብ ሚኒስቴር ምክትል ሚኒስትር ነበሩ።

ፖሊን ማስተዳደር ቀጥሎ የመጀመሪያዎቹ ምሩቃን ከግርማዊ ቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ እጅ ዲፕሎማቸውን አንዲቀበሉ አደረግሁ። አለቁ በሕይወቴ ካጋጠሙኝ ታላቅ ቀናት አንዱ ነበር። እባቴ አቶ በለጠ ወልደገብርኤል በበአሉ ላይ ለመገኘት ከሃሪርቲ መጥቷል። አኔ ልጁ ለግማሽ ቀን ያህል የገንጥሞ ሳለሚል ሆኜ መዋሌን ማየቱ ታላቅ ደስታና ኩራት ፈጥሮለት ነበር።

በአለቁ ጃንሆይ ግቢ አንደገቡ የተቀበሉዎቸው የትምህርት ሚኒስትሩ ከቡር አቶ አካለ ወርቅ ወልደ ኪዳን ነበሩ። ጃንሆይ ከመኪናቸው አንደ ወረዳ እጅ ከነሱ በኋላ ወደ አኔ ዞር ብለው ከጃንሆይ ጋር አስተዋወቁኝ። አኔም ለጥ ብዬ

ጃንሆይን ለመጀመሪያዎቹ የፖሊቲካኒክ ሊካላትት የተመራቁዎች ዲፕሎም ሊሰጡ በመጠብቅ ወቅት ግቢውን እየተዘዋወሩ ሲገቡ

እጅ ነሳሁ። ጃንሆይ ዲፕሎም ከመስጠታቸው በፊት ተመራቂ ተማሪዎች የተማሩትንና የሰራቸውን ስራዎች ፖሊቴክኒክን እያዘረዘሩ ለሁለት ሰዓት ያህል አስገብኝኋቸው።

ግርማዊነታቸው ትልቁ አዳራሽ ገብተው በተዘጋጀላቸው ዙፋን ላይ ተቀመጡ። ከአርሳቸው ፊት አንግዶችና ተማሪዎች ተቀመጡ። የትምህርት ሚኒስቴሩ ስለ ገጃም ጠቅላይ ግዛት የትምህርት ሂደት ንግግር አደረጉ፤ ቀጥሎ አኔ ስለ

ጃንሆይን ፖሊቴክኒክን ሳስተባኝ

ጃንሆይ እየተዘጋጀው ሲገባኝ

ፖሊቴክኒክ ኢንስቲትዩት ትምህርት አሰጣጥ ባጭሩ መግለጫ ከሰጠሁ በኋላ ስመጀመሪያዎቹ ምሩቃን ዲፕሎም እንዲሰጡልኝ 150 ተመራቂዎች ማቅረቤን ገሰጽሁ።

ቀጥሎ ግርማዊነታቸው በመላው አገር በመሰጠት ላይ ስላሰው የትምህርት ፕሮግራምና ስለምኞታቸው ንግግር አድርገው፤ የሶቪየት ሕብረት መንግሥት ይህን ት/ቤት እንድናቋቁም ስላደርጉት አስተዋጽኦ እመስግነው በዚያች ቀን ስመጀመሪያዎቹ ምሩቃን ዲፕሎም ሰመሰጠት በመምጣታቸው ደስ መሰገኛቸውን ገልጸው ንግግራቸውን ጨረሱ። በመጨረሻም አኔ የተመራቂዎቹን ስም አየጠራሁ ዲፕሎማቸውን እንዲቀበሉ አደረግሁ።

ስሁሉም ተማሪዎች ዲፕሎም ከተሰጠና ከየክፍሉ ጥሩ ወጤት ያገኙ ከተሸሰሙ በኋላ ታላቅ የምሳ ግብዣ ተደረገ። በመጀመሪያ ግርማዊነታቸውና እንግዶች ቀጥሎ መላው ተማሪዎች ተመገቡ። የት/ቤቱ ወጥ ቤት ሃላፊ ግደይ ነበረች። ከቤተ መንግሥት ከመጡት የምግብ ባሰሙያዎች ጋር በመሆን የንጉሡን ምግብ የመዘጋጀት እድል በማግኘቷ ቀኑ ሰለርሷም ልዩ ነበር። ከዚያ በኋላ በግርማዊነታቸው ስም ለባሕር ዳር ሹማምንትና ያገር ሹማግሌዎች ግብር ቀረበ። ግርማዊነታቸው ወደ ቤተ መንግሥታቸው ሲሄዱ አኔ እልጋወራሽን ወደ አዲስ አበባ ሸኝቼ ስመሰስ ነበር በጣም እንደራሰኝ የተገነዘብኩት። በአኔ አስተዳደር ስር ብዙ ሰዎች የተጋበዙበትና የጠገቡበት ቀን ቢሆንም አኔ ግን የተራብኩበት ቀን ሆነ። ራስ ሆቴል ጎራ ብዬ ምሳዬን በልቼ ረሃቤን አስታገስኩ።

በቀጣዮቹ ወራት ሰተመረቁት ሥራ ማፈላሰግ ጀመርን። በፖሊቴክኒክ ረዳት አስተማሪዎች እንዲሆኑ ከፍተኛ ወጤት ያገኙትን መርጠን አስቀረን። ከመላው ኢትዮጵያ ካሉ ኩባንያዎች በቀረበልን ጥያቄ መሠረት ምሩቃንን መመደብ ቀጠልን። እንደ ቀን ከትምህርት ሚኒስቴር አቶ ተድላ ዘዮሃንስ ደውለው “የሩስያ መንግስት ሰ17 ምሩቃን ሙሉ ስኮላርሺፕ ስለ ሰጠ፤ ከመምህራን ልዩ ኮሚቴ እቋቁመህ 17 መርጠህ ስማቸውን እንድትልክ” አሉኝ። በታዘዝኩት መሠረት 17 አስመርጬ/መርጬ ወደ ቢሮዬ እንዲመጡ አስደርጌ የምሰራቸን

ነገርኳቸው። ደስ አያሰኝ "መልካም አድል ነው ያጋጠማችሁ፤ ሙሉ ስኮላርሺፕ ነው ያገኛችሁት፤ አዚህ በተማራችሁት ላይ በተጨማሪ ሠልጥናችሁ መጥታችሁ አገራችሁን በሚገባ ለማገልገል ትችላላችሁ፤ እንግዲህ እሺታችሁን አያንዳንዳችሁ በየግላችሁ፤ በዚህ ሳምንት ወስጥ መጥታችሁ አንድታሳውቁኝ" አልኳቸው።

ምላሻቸው አስገረመኝ። እድሉ ከተሰጣቸው አስራ ሰባት ተማሪዎች ለመሄድ የተሰማሙት ስምንት ብቻ ነበሩ። እድሉ እንዳይታጣ በማጣሪያ የተውናቸውን ተማሪዎች ጋበዝኳቸው፤ አሁንም አራት ተማሪዎች ብቻ ነበሩ አሺታቸውን የሰጡት። በጠቅላላው አስራ ሁለት ብቻ አገኘሁ፤ ቀሪውን ኮታ ለመሙላት በረዳትነት ለሚሰሩት አንደ አቶ ማንደፍሮ ላሉት ስጠሁና ይህንኑ ለትምህርት ሚኒስቴር ገለጽሁ። የተማሪዎቹ ለመሄድ አሰመረላግ አኔን ብቻ አልነበረም ያስገረመኝ፤ አዚያ በማስተማር ላይ ያሉት መስከባውያን መምህራንም በጣም ተገርመው ነበር።

የባሕር ዳር መንፈሳዊ አገልግሎት

ባሕርዳር እንደገባሁ ከኃ.ማ.ማ.ሙ ሆስፒታል የድሬስርና የመጽሐፍ ቅዱስ ት/ቤት ምሩቅ የሆነ፤ መድሃኒት ቤት ከፍቶ የሚኖር ወንድም አገኘሁ። መቀሌ አንዳደረግሁት ቤት ተከራይተን የጸሎት ቤት አንከፈት አልኩት። "ሰጸሎት ቤት የሚሆን ቤት አይገኝም፤ ከዚህም በላይ አንደዚህ ያለ ነገር እዚህ ጎጃም አይታሰብም" አሰኝ። ስለዚህም ከአርሱና ከጥቂት ተማሪዎች ጋር በቤታችን አምልኮ ጀመርን። አምልኮአችንን የቀድሞ መዝሙሮችን በመዘመር አንጀምር ነበር። ከመዝሙሮቹ አንዱ "የሱስ ሆይ..." የሚለው ነበር።

የሱስ ሆይ አትሰፍብኝ፤ ጸሎቴን ሰማ
ህዝብህ ጸጋህን ሲያገኝ አትሰፍብኝ
የሱስ ከርስቶስ ጸሎቴን ሰማ

ህዝብህ ጸጋህን ሲያገኝ፤ አትሰፍብኝ

አሁን ወደ ጸጋህ ዙፋን አመጣለሁ
ይቅርታህን ለመቀበል እርዳኝ እቤቱ
የሱስ ከርስቶስ...

ስሰቸርነትህ ብቻ ጸጋህን ስጠኝ
የቆሰሰ ልቤን ፈውስ ቶሎ አድነኝ
የሱስ ከርስቶስ...

አንተ ነህ የደስታ ምንጭም ህይወት አንት ነህ
በሰማይና በምድር ሌላ የለኝም
የሱስ ከርስቶስ...

አንድ ቀን በጋብቻ የግደይ ዘመድ የሆነ ሣህሌ የሚባል ሊገበኘን መጣ። በባሕር ዳር ብዙ አመት ኖሯል። "የማማከርህ ነገር አለ" አለኝ። እኔም "ምን ልትሰኝ ነው ሳህሌ?" አልኩት። ድምጹን ቀነሰ አድርጎ "እዚህ ጎርጌስ ቤተ ክርስቲያን አካባቢ ሰዎች እየደሉቱ ነው" አለ። ድምጹ ውስጥ ስጋት ይነበብ ነበር። ደንገጥ ብዬ "ምን እያሉ?" አልኩት። "አዲስ ሃይማኖት እያስፋፋ ነው ይላሉ" አለ። እኔም በልብ ሙሉነት "አዲስ ሃይማኖት አናስፋፋም፤ እኔ የመምሬ ወልደ ሰንበት የልጅ ልጅ ነኝ፤ እኔ የማምነውና የምስብከው እንደቀድሞዎቹ እንደነ አባሰላማ ነው፤ ለማወቅ የሚፈልግ መጥቶ ያነጋግረኝ። ከዚያም በላይ አሁድ አሁድ ጠዋት እቤቴ በማደርገው ስብሰባ ላይ ተገኝቶ ሊሰማይችላል" አልኩት። ሣህሌም ፈርጠም ብሎ "የሚቃወሙት እኮ ያቺን ስብሰባ ነው፤ ከመደብደብና ከመግደልም ወደ ኋላ አይመለሱም፤ መጠንቀቅ አለብህ" አለኝ።

የፖሊቴክኒክ አስተዳዳሪውም አንድ ቀን እንደ ቀልድ አድርጎ "በትምህርት ቤት ውስጥ የሃይማኖት ስብሰባ ማድረግ እኮ አይፈቀድም" ብሎኝ ነበር። በነገሩ በመጠኑ ተነጋገርንና "ሕጉ የተጻፈው የት ነው?" አልኳቸው!! ሊያላዩኝ ተሰማምተን ተለያየን። አንዲህ የሚል የተጻፈ ሕግ ስላልነበረ አላሳዩኝም።

በክተማው የአምልኮ ቦታ መፈለግን ቀጠልሁ፤ ላገኝ እንደማልቸል ስረዳ እንዲትቻጥል ብጤ ለመሥራት ወሰኔ ቦታ መፈለግ ጀመርኩ። በ2 ሺህ ብር 625 ካሬ ሜትር ቦታ ት/ቤታችን አጠገብ አገኘሁ። በባሕር ዳር አምልኮ መጀመሪያ ቤተ ክርስቲያን ሰምታ ስለ ነበር እንደ አንድ የመሠረተ ክርስቶስ አጥቢያ እንድትቆጠር ተወሰነ። ሕንፃውን አኔ የማሠራ ከሆነ ለቦታው መግዢያ ቤተ ክርስቲያን እንድትከፍል ተወሰነ። ከአሰራቴ ባጠራቅምሁትና ጥቂት ወንድሞች (አንዱ ሚሰተር ዌንገር ነበሩ) በሰጡኝ ገንዘብ እንዲት 5 ሜትር በ6 ሜትር የሆነች ቻጥል በ1956 ዓ.ም የክረምት ወራት አሠራሁ።

ቻጥል የተሠራቸው እኔ የፖሊቴክኒክ ምክትል ዲሬክተር ሆኜ የተሾምኩበትና የዩኒቨርሲቲ ተማሪዎች አገልግሎት በተጀመረበት እመት ነበር። በ1956 ዓ.ም መጨረሻ ላይ ለአገልግሎት የሚሰማሩትን የዩኒቨርሲቲ ተማሪዎች የምደባ ሥራ የሚለራውን ዶክተር ሰሎሞን አንቋይን አውቀው ስለ ነበር ወንጌላውያን ክርስቲያን ተማሪዎችን እንዲመድብልን ጠየኩት። አቁባዝጊ ሥዩምንና ብርሃኔ አብርሃን መደበልኝ። ሁለቱም በፖሊቴክኒክ ፊዚክስ አያሰተማሩ በመንፈሳዊ አገልግሎታቸውም ታላቅ ድጋፍ ይሰጡኝ ነበር።

ባህር ዳር ቻጥል ፊት ለፊት

በዚያው እመት ሌላው ትልቅ ድጋፍ ያደረጉልኝ ተባፋጽዮን ደለለው፤ ካሳ አጋፋሪ፤ ታምሬ ኮያሞ የሚባሉ አዲስ ገብ ተማሪዎች ነበሩ። ተባፋጽዮንና ካሳ ናዝሬት ኃይለ ማርያም ማሞ ሆስፒታል እየሠሩ የነበረውን ሥራቸውን ትተው ወደ ክፍተኛ ትምህርት እንዲመለሱ ጎትጉቼ ወደ ባሕር ዳር አሰመጥቻቸው ነበር። ከመጡ በኋላ ተባፋጽዮን ትምህርት ቤቱን ሰላልወደደው ምክንያት ፈጥሮ ለመሄድ ተነሳ። አመለላለሁ ብሎኝ ከሄደ በኋላ ሳይመለስ ቀረ። ካሳ ግን ቀጠለ።

ተስፋ ለአኔ ካለው ፍቅርና አክብሮት የተነሳ አልመለስም ብሎ አልነገረኝም። ነገር ግን ያን ጊዜ ያደረገውንና ከዘመናት በኋላ የነገረኝን ላውሳ። ማኖ መጻፍት ቤት የሚሠራው ሙሉ-ነህ ባቸሬ የቅርብ ጓደኛው ነው፤ ሁለቱ ተመካክረው አናቱ በጠና አንደ ታመሙ፤ የአርሱም መምጣት አሰፈላጊ እንደሆነ ደብዳቤ ይጽፍለታል፤ በጣም ያዘነ መሰሎ ወደ ቤርዬ መጣ። አንዳየሁት፡-

“ምነው ለምንጭህን ዘርግተሃል?” አልኩት። ምንም መልስ ሳይሰጠኝ ደብዳቤውን አንዳነብ ሰጠኝ።

“ታዲያ ምን አለብክ?” አልኩት።

“ምን ጥያቄ አለው ጋሽ ሚሊዮን፤ አናቴ በጣም ትወደኛለች፤ አኔም አወዳታለሁ” አለኝ። አኔም “ለመሄድ ከፈለግህ ሄደህ አይተሃቸው ቶሎ ተመለስ፤ እግዚአብሔር ይፈውስልህ” ብዬ አሰናበትኩት። አርሱም ሳያመነታ አሺ ብሎ በልቡ እየሳቀ ወደ ተማሪዎች ዲን በመሄድ የተረከበውን ሃላፊነት አውርዶ፤ እቃውን ቀርቅቦ፤ ከባሕር ዳር ወጣ።

አገልግሎቴን ከአቁባዝጊና ብርሃኔ ጋር ቀጠልሁ። አቁባዝጊ በአለማያ ኮሌጅ የወንጌላውያን ተማሪዎች ኅብረት ሙሉ ተሳታፊ ነበር። በክርስትና ሕይወቱ ያደገ ሰው በመሆኑ የአሁኑ ጠዋት የቃል ጊዜ ከአኔጋር በየተራ እናገለግል ነበር።

ከእርሱ ጋር ያስተዋወቀኝ እሸብር ነው፤ ሁለቱም የኢትዮጵያን ወንጌላውያን ተማሪዎችን በመወከል አብረው ወደ ኬንያ ሊሙሩ ሄደው ከሌሎች የአፍሪቃ ዩኒቨርሲቲ ተማሪዎች ጋር ከንፍረንስ ተካፍለው ነበር።

ጅምሬ ለጊዜው ተቋረጠች

በ1960 ዓ.ም. መጀመሪያ ላይ ከፖሊቴክኒክ ወደ መጽሐፍ ቅዱስ ማህበር እገልግሎት ተዛወርሁ። ፖሊቴክኒክ በነበርሁበት ዘመን በትንሣኤ በዓል ጊዜ የመንፈሳዊ መነቃቃት ከንፈረንስ ማድረግ ልምዳችን ነበር። ስዚህ ፕሮግራም ከአዲስ አበባና ከጎንደር ወገኖችን እንጋብዝ ነበር። እኔ ፖሊን የለቀቅሁ እመትም የተውኳቸው ወንድሞች ልምዳችንን በመቀጠል ከንፈረንስ አዘጋጁ። ስራሳቸው መነቃቃት ብቻ ሳይሆን ባሕር ዳርን በወንጌል መድረስ አሰብን በማለት እንዲት ትንሽ ወረቀት “የግብዣ ጥሪ” የምትል አዘጋጅተው ሕዝቡን ለመጋባዝ ወሰኑ።

ወረቀትዋን በከተማዋ ልዩ ልዩ ቦታዎች አደሉ። የድፍረታቸው ብዛት ካደሉበት ቦታዎች እንዲ የጊዮርጊስ ቤተ ክርስቲያን ነበር። የበተስኪያኗ ቁሶች ይህችን የግብዣ ወረቀት ሲያዩ በጣም ተቆጡ። “እነኚህ ፀረ ማርያሞች በጸሎት ሐሙስ ስት ሊያርዷት ይዘግጁትን መለፍ ግቢአቸው እስረው አርደው ሊያረከሱን ነው፤ ከዚህ ከተማ እናጥፋቸዋለን፤ ተነሱ ድራሻቸውን እናጥፉ” ብለው ሕዝቡን ቀስቅለው ወደ ቻፕል ሄዱ። በአምልኮ ላይ ያሉትን ደበደቡ፤ ቻፕሊንም አፈረሱ፤ በዚህ ፖሊሶችም ተባብሩዋቸው፤ ጥቂት ወንድሞች ወደ ፖሊስ ጣቢያ ወሰደው አሰሩ፤ ከታሰሩት እንዲ ወንድም ተጋ ሌንዴዶ ነበር። ተጋ ሰለንድ ወር ያህል ታስሮ ተለቀቀ። የባሕር ዳር የዚያን ጊዜ ወንጌል እገልግሎትም ተቋረጠ።

ስለ አዲሱ የመንፈስ ቅዱስ እንቅስቃሴ

አንድ ቀን አቁብዝጊ በFULL GOSPEL CHRISTIAN BUSINESS MEN FELLOWSHIP መጽሐፍ ላይ የታተመውን ዲመስ ሸኪርያን የሚባል ሰው ምስክርነት እንዳነበ ሰጠኝ። ምስክርነቱ በጣም ግሩም በመሆኑ ማረከኝ፤ መጽሐፈ በመንፈስ ቅዱስ ስለ መጠመቅ፣ በልሳን ስለ መናገር፣ በመንፈስ ቅዱስ በተጠመቀ ሰው ስብከት ብዙ ሰዎች ወደ ጌታ እንደሚመጡ ብዙ ሰዎች ከህመማቸው እንደሚፈወሱ ታትታሰኝ፤ የሰዎች ወደ ጌታ መምጣት ጉዳይ የሁልጊዜ የውይይት ርዕሳችን ስለሆነ ስለዚህ ልምምድ በይበልጥ ለማወቅ ፈለግን።

በዚያቺው መጽሐፍ ላይ ተጨማሪ መረጃ ሊሰጡን የሚችሉ ትንንሽ መጻሕፍት ተዘርዝረው ነበር። BAPTISTS AND THE FULLNESS OF THE HOLY GHOST, PRESBETIRIANS AND THE FULLNESS OF THE H.G., METHODISTS AND THE FULLNESS OF THE H. G. ወዘተ በሚሉ ርዕስ ጉዳዮች የተዘጋጁ ነበሩ መጻሕፍቱ። ከአሜሪካ እስመጥተን እነብናቸው። በዚያን ዘመን “ጳጠቆስጤአዊ የመንፈስ ቅዱስ እንቅስቃሴ” በኢትዮጵያ እየተጀመረ ነበር። ጥቂት ወጣቶች በአዲስ አበባ ዶርዜ ሃይዞ እካባቢ እየተሰበሰቡ ወንጌል እንደሚሰብኩ፣ ብዙ ሰዎች ወደ ጌታም እየመጡ እንደሆነ እንሰማ ነበር። እንቅስቃሴው እየተጋጋለ ሄደ፤ “ሙሉ ወንጌል ቤተ ክርስቲያን” የምትባል አዲስ አገር በቀል ቤተ ክርስቲያን ለመጀመር ማቀዳቸውንም ሰማን።

እኔና አቁብዝጊ ወንጌል እየተሰበከ ብዙ ሰዎች ወደ ጌታ በመምጣታቸው ደስ አለን ሌላ አዲስ ቤተ ክርስቲያን መጀመሩ ግን እላስደሰተንም። እኔ የመሠረተ ክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን መሆኔን እንደማልተው እርሱም በሉተራንነቱ እንደሚቀጥል ነገረኝ። ወደ አሥሰመራ ለሥራ ተመድቦ ሲሄድ ሁሉ የኤርትራ ወንጌላዊት ቤተ ክርስቲያን ነበር የተቀላቀለው። በዚያን ጊዜ በዳግላ የኤስ. እይ. ኤም ሚስዮናዊ የሆኑ ሚ/ር ስፒትሶር የሚባሉ ሸማግሌ ወደ ባሕር ዳር እየመጡ መጽሐፍ ቅዱስ ያስተምሩን ነበር። በሰከነ ትምህርታቸውም እንደሰት

ነበር። እነዚህን መጻሕፍት እንዲያነቧቸውና አስተያየታቸውን እንዲሰጡን ጠየቅናቸው። ካነበቡ በኋላ ስለ ትምህርቱ ለምተው እንደ ነበር አስተምህሮው ወደ ጎን ገሸሽ የማያደረግ መሆኑን ነገሩን።

አኛም በነገሩ ማሰብና መጻፈጃ ጀመርን። በሐዋርያት ዘመን ይፈጸም የነበረው ድንቅ ነገሮች በአኛም ጊዜ በእገራችን እንዲፈጸም ተመናን። በአመቱ መጨረሻ እነአቁባዝጊ ትምህርታቸውን ለመቀጠል ወደ ዩኒቨርሲቲ ሲመለሱ እኔም ወደ ናዝሬት ተዛወርኩ።

ናዝሬት እያለሁ በደብረ ዘይት ኢቫንጀሊካል ኮሌጅ በተደረገ ኮንፈረንስ እንድናገር ተጋብጥኜ ነበር። በዚህ ኮንፈረንስ ላይ ብርሃኔም ተሳትፎ ነበር። ብርሃኔ ወደ እዚያ የመጣው በከረምቱ ጊዜ አዋሳ ላይ የተደርገውን የፔንቴኮስታሎች ስብሰባ ላይ ከተካፈለ በኋላ ነበር።

"በመንፈስ ቅዱስ ተጠምቄ መጣሁ፤ እንተም መጠመቅ አሰብህ" አለኝ፤

"በል አሰቲ ንገረኛ፤ በመንፈስ ቅዱስ ለመጠመቅ አንዴት? ምን ማድረግ ነው ያሰብኝ" ብዬ ጠየቅኩት - በጉጉት ጭምር።

"ማታ እነግርሃለሁ" አለኝ። ተናጋሪ ስለ ሆንኩ ለብቻዬ ከፍል ተስጥቶኛል። ብርሃኔ ከማታው ፕሮግራም በኋላ ወደ ከፍሌ መጣ። ቁጭ ብለን አወራን፤ ኢዮኤል 2፥28-32^፱ እነበበልኝና እንንበርከከ ብሎ መብራቱን አጠፋ፤ እጁን ጭኖ በመንፈስ ቅዱስ እንድሞላ ሲጸልይልኝ ጀመረ።

"እኔ ስጸልይልህ አሜን አሜን ሃሌሉያ ሃሌሉያ በል" አለኝ። ባዘዘኝ

መሠረት "አሜን! አሜን! አሜን! ሃሌ ሉያ! ሃሌ ሉያ! ሃሌ ሉያ!" አልኩ።

"ቶሎ ቶሎ፣ ቶሎ ቶሎ በለው!" አለኝ።

ያቅሜን ያህል ቶሎ ቶሎ ለማለት ሞከርኩ።

"ሃሉያ፣ ሃሉያ፣ ሃሉያ፣ ሉያ! ሉያ! ሉያ!" የምልም መሰለኝ።

ብርሃኔ እንደገና፡-

"በል ልቀቀው! ልቀቀው!"

በአውነቱ ምኑን እንደምለቀው ግራ ገባኝ። ረጋ ብዬም፡-

"አይ ብርሃኔ! ይህ ልዩ ልሳን አይመስለኝም" አልኩት።

"ግዴለም በእንድ ቀን እኮ እይሆንም፤ እኔ የተናገርሁት በሁለተኛው

ቀን ነው" አለኝ። በሚቀጥለው ቀን ደገምነው፤ በልሳን አልተናገርኩም። ይህን ዘዴ ከሌላም ሰው ጋር ናዝሬት ደገምነው፤ በልሳን አልተናገርኩም።

በበዓል ሃምሳው ቀን ደቀመዛሙርት የሚናገሩትን ባያውቁትም ቅሉ ሰዎች በቋንቋችን ሲናገሩ ለምተናቸዋል ብለዋል፤ ሰው ካልሰማው ከእግዚአብሔር ጋር ንግግር መሆን አለበት ባይ ነኝ። ከዘመናት በኋላ ስለዚህ ጉዳይ ሰንወያይ ወንድሜ ነጋሽ ከበደ "ይህ ነገር ለኔና ላንተ አይደለም" ያለኝን አስታውሳለሁ። ስንመለከተው በልሳን የሚናገሩት ወይም ተናገርን የሚሉት፤ ከአኛ በኋላ ወደ ጌታ የመጡ ናቸው። "የእግዚአብሔርን መንግሥት እንደ ሕፃን በየሆነት ያልተቀበላት ሰው አይገባባትም" (ሉቃስ 18፥17) የሚለው ይመለከትን ይሆን? የሆነት ጎድሎኝ ይሆን?" አያልሁ እስኪለሁ፤ አሁንም አሰባለሁ።

ጥቂት ነጥቦች - በልሳን ስለ መናገር

የትውስታ ትረካዬን ቆም ሳድርግና ስለልሣን መናገር ትንሽ ልበል፤ በልሣን ስለ መናገር ብዙ መጻሕፍት አንብቤአለሁ። ሁሉም በእለም ዙሪያ ያሉ የቤተ ክርስቲያን መሪዎች በዚህ ጉዳይ ሙሉ በሙሉ አይሰማሙም። ለምሳሌ ብዙ መጻሕፍት የጻፈው ጆን ማካርተር (John MacCarther) የሚባለው ታላቅ የመጽሐፍ ቅዱስ አስተማሪ በዴንቨር ተምህርት ቤቱ አይሰማም። በልዩ ልሣን ስለመናገር ሲጽፍ "ያ ልሳን ሌላው በጉባዔ መካከል ያለ ሰው የሚናገረው መሆን አለበት" ይላል። በዚህ ጉዳይ ቤተ ክርስቲያን ለሁለት ተከፍላለች።

ሰለ ልሳን መጀመሪያ ያነበብሁት They Spoke in Other Tongues የሚባለውን ቢጃን ሼሪል (John Sherill) የተጻፈውን ነው። ለሰለሁ 7-ዓይ ብዙ ጊዜ ከብዙዎች ጋር ተነጋግራለሁ። በልሳን እንናገራለን የሚሉት ቀስ ብሎ ይመጣል ከማለት ወጭ ብዙም አይተርኩም ወይም አይከራክሩም።

ሰለሁ 7-ዓይ ሰፊ ውይይት ያደረኩት ከቅርብ ወዳጄ ከማሞ ገ/መስቀል ጋር ነው። መጽሐፍ ቅዱሳችንን ገልጠን አጥንተናል፤ ሰለ ልሳን በብዛት የጻፈ ሐዋርያው ጳውሎስ ነው። ሉቃስ በሐዋርያት ሥራ፣ ማርቆስ በ16፣17 ጠቀሰ አድርገው ከማለፋቸው በቀር ሌሎች የአዲስ ኪዳን ጸሐፊዎች አልጻፉም። ጳውሎስም ቢሆን ለቆሮንቶስ ቤተክርስቲያን ብቻ ነው የጻፈው። በአጭሩ የተረዳናቸውን ነጥቦች ብቻ ላለቀምጥ።

አንደኛ፡-

ልሳን ተናጋሪው የማይገባው በሌላ አገር የሚናገሩበት ቋንቋ ነው። ቃሉ አንደሚለው፡- “መንፈስ ቅዱስ አንዲናገሩ በሰጣቸው ችሎታ መጠን በሌሎች ቋንቋዎች መናገር ጀመሩ... ይህንንም ድምጽ በሰሙ ጊዜ ብዙ ሰዎች ተሰበሰቡ፤ በየቋንቋቸው ሲናገሩ ሰለ ሰሙዋቸው ተደነቁ” (ሐዋ 2፣4፡6)።

ሁለተኛ፡-

ልሳን የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ ነው፤ “ልዩ ልዩ የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች አሉ፤ መንፈስ ቅዱስ ግን አንድ ነው... መንፈስ ቅዱስ ለአንዱ ሰው በጥበብ የመናገር ችሎታን ይሰጠዋል፤ ለሌላው ሰው ደግሞ ያው መንፈስ በእውቀት የመናገር ችሎታን ይሰጠዋል፤ ... አንዲሁም ላንዱ በአዲስ (ባልተለመዱ) ቋንቋዎች የመናገር ችሎታን ይሰጠዋል፤ ለሌላው ደግሞ ባልተለመዱ ቋንቋዎች የተነገረውን የመተርጎም ችሎታ ይሰጠዋል።” (1 ቆሮ. 12፡4, 8, 10)። ሁሉም ክርስቲያን በልሳን የመናገር ስጦታ አንድ ሌላው ልብ ይሏል። “ሁሉም የመፈወስ ስጦታ የላቸውም፤ ሁሉም በአዲስ ቋንቋ የመናገር ችሎታ የላቸውም፤ (1 ቆሮ. 12፡30)።

ሦስተኛ፡-

በልሳን መናገር ለምሳሌት የግል ጥቅም ነው፤ “በአዲስ ቋንቋ የሚናገር ለእግዚአብሔር አንጂ ለሰው አይናገርም፤ ምክንያቱም ምስጢር የሆነውን ነገር በመንፈስ ቅዱስ ኃይል ስለሚናገር የሚናገረውን ቃል የሚያውቀው የለም፤... በአዲስ ቋንቋ የሚናገር ሰው እራሱን ብቻ ያንጻል” (1 ቆሮ. 14፡2, 4)። አንድ አገልጋይ ለምሳሌ የማሕበር ጸሎት ሲያደርግ የድምጽ ማጉያ በመጠቀም በልሳን መናገር (መጸለይ) የለበትም ማለት ነው።

አራተኛ፡-

አንድ ሰው በአደባባይ በልሳን ከተናገረ በሌላ ሰው መተርጎም አለበት፤ “በአዲስ ቋንቋ የሚናገሩ ቢኖሩ ሁለት ወይም ቢበዛ ሦስት ሆነው በየተራ ይናገሩ፤ እነርሱ የሚናገሩትንም ሌላ ሰው ይተርጉም፤ የሚተረጉም ሰው ከሌለ ግን በአዲስ ቋንቋ የሚናገሩት በስብሰባ ላይ ዝም ይበሉ፤ ለእግዚአብሔር ብቻ ይናገሩ።” (1 ቆሮ 14፡27-28)። አንድ እኔ ግምት በአደባባይ በልሳን የሚናገሩ መንፈሳዊነታቸውን ለመግልጽ የሚያደርጉት ይመስለኛል። አንግዲህ እግዚአብሔር በልሳን የመናገር ስጦታ ባይሰጠኝም ሌሎች ስጦታዎች ሰጥቶኛል። ሰለ ሰጠኝ ስጦታዎቼ አመሰግናለሁ። የሰጠኝን ስጦታዎች በሚገባ እንድጠቀምበት አርዳኝ እያልሁ እጸልያለሁ።